

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

24 ετών γίνεται σήμερα
(8/6/1986 - 2/6/2010) ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ.
ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ
ΝΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑΣΟΥΝ !

ΑΘΗΝΑ, 8 ΙΟΥΝΗ 2010 - τεύχος 339

ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΕΓΙΝΑΝ ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ...

SAN JUAN COPALA (Σαν Χουάν Κοπάλα). Από τον Γενάρη του 2007, ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΔΗΜΟΣ της πολιτείας της Oaxaca, στο Μεξικό. Οι Triquis, οι Ινδιάνοι κάτοικοι της περιοχής, η γλώσσα τους, ο πολιτισμός τους, οι αγώνες τους για να επιβιώσουν έφτασαν στ' αυτιά της παγκόσμιας «κοινής» γνώμης μόνο μέσα απ' την άνανδρη επίθεση των κρατικοδίαιτων παρακρατικών ενάντια στους άοπλους αγωνιστές της caravana, που κόστισε τη ζωή σε δυο ακτιβιστές - μια Μεξικάνα κι έναν Φινλανδό - οι οποίοι ζητούσαν απλά την αποφυλάκιση των παράνομα κρατουμένων για την συμμετοχή τους στην συνεχιζόμενη πολυετή εξέγερση της Oaxaca (βλ. τεύχος 337, 1 Μάη 2010 💣💣💣 **ΥΕΜΕΝΗ** Κανείς δεν μιλάει για τις γενικευμένες απεργίες που έχουν ξεσπάσει τους τελευταίους μήνες, πυροδοτημένες απ' τις ραγδαίες αυξήσεις στις τιμές των βασικών αγαθών. Αντί γι' αυτό, όλοι σπεύδουν να αποδόσουν την δράση των ενόπλων ομάδων του βόρειου τμήματος της χώρας στην «τυφλή φονταμενταλιστική προπαγάνδα» της Αλ Κάιντα (σύμφωνα, βέβαια, με τις εντολές του «μαύρου» προέδρου των ΗΠΑ, που άσπρισε γρηγορότερα απ' όσο περίμεναν οι ανά τον κόσμο χειροκροτητές του). 💣💣💣 **ALYANA JONES.** 7 ετών κοριτσάκι. Η χειροβομβίδα κρότου-λάμψης, που έρριξαν οι μπάτσοι, διέκοψε τα όνειρά της. Η σφαίρα του οργάνου της τάξης, που καρφώθηκε στο κεφαλάκι της, διέκοψε την ζωή της... Συνέβη στο Detroit των ΗΠΑ, στις 16 του Μάη. Οι μπάτσοι της «Ομάδας Ειδικής Αντίδρασης» (S.R.T., Special Response ή Reaction Team - υπάγεται στην διεύθυνση S.W.A.T. - Special Weapons And Tactics = Ειδικά Όπλα Και Τακτικές, μια διεύθυνση που δημιουργήθηκε κατά την δεκαετία του 1970 προκειμένου να καταστείλει την δυναμική αντίσταση της αμερικάνικης νεολαίας στις πολεμικές περιπέτειες της κυβέρνησης των ΗΠΑ που είχε βάλει στο στόχαστρο τον λαό του Βιετνάμ). Σύμφωνα με την διρύθυνση της SWAT, η SRT είχε πληροφορίες ότι καταζητούμενος για φόνο κακοποιός κρυβόταν στο σπίτι της Alyana. Ο Joseph Weekley (οι συνάδελφοί του τον φωνάζουν «Brain» = «Εγκέφαλο»), ήταν «έμπειρος» (14 χρόνια στην αστυνομία, 7 στην SRT). Το «επεισόδιο» της 16 Μάη 2010 ήταν απλά «ένα ατυχές περιστατικό, στο Detroit των ΗΠΑ».

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ (αλλού και στην Ελλάδα) ΔΕΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΑΝ

Επιστολή του Κωστα Γουρνά

"Θέλω να ευχαριστήσω προσωπικά τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη για την ειδική μεταχείριση που μου εξασφάλισε, με τους ξυλοδαρμούς, τις απειλές κατά της γυναίκας μου και των παιδιών μου και την προφυλάκιση μου στις Φυλακές των Τρικάλων, που θα μου στερήσει και το στοιχειώδες δικαίωμα κάθε κρατουμένου να επικοινωνεί με την οικογένεια του. Ειλικρινά δεν πίστευα ότι θα ξεπέσει σε αυτό το σημείο. Επειδή έχω μάθει από τα 20 μου χρόνια να ξεπερνώ τις όποιες δυσκολίες, θα σταθώ όρθιος. Δεν θα πετύχετε τη φυσική και την πολιτική μου εξόντωση.

Κώστας Γουρνάς

16 Απριλίου 2010

12ος όροφος ΓΑΔΑ

Οι απειλές και οι βασανισμοί των κρατουμένων για την αποκαλούμενη ως «Υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα» δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα την εξόντωση κανενός/καμίας από εμάς. Μάλλον δεν έχουν καταλάβει ότι δεν θα κάνει κανείς/καμία μας ούτε ένα βήμα πίσω. Είμαστε και θα είμαστε δίπλα τους. Η αλληλεγγύη μας δεν «εξοντώνεται».

Σύντροφοι και συγγενείς του Κώστα Γουρνά

Κείμενο του Χριστόφορου Κορτέση

Τετάρτη 28 Απριλίου 2010

Κείμενο του Χριστόφορου Κορτέση από τις δικαστικές φυλακές κορίνθου

Στις 10 Απριλίου συλλαμβάνονται 6 άτομα και οδηγούνται στη ΓΑΔΑ. Ένας από τους συλληφθέντες είμαι και εγώ. Χωρίς να ξέρουμε για ποιο λόγο κρατούμαστε και ζητώντας επίμονα να επικοινωνήσουμε με δικηγόρους, οι μπάτσοι μας λένε ότι πρόκειται για προσαγωγή και δεν μπορούμε να δούμε δικηγόρους. Μετά από 56 ώρες χωρίς καμία επικοινωνία ούτε καν μεταξύ μας, οδηγούμαστε στα δικαστήρια της Ευελπίδων ως κατηγορούμενοι για συμμετοχή στον Επαναστατικό Αγώνα. Η χρονική συγκυρία της σύλληψής μας συμπίπτει με την ανακοίνωση του παπανδρέου για τον πιθανό δανεισμό της ελλάδας από το Δ.Ν.Τ. Ένα γεγονός που μόνο τυχαίο δεν είναι, όπως τυχαία δεν ήταν και η εισβολή των μπάτσων στην υποτιθέμενη «γιάφκα του Χαλανδρίου» και η σύλληψη συντρόφων, λίγες μέρες πριν από τις εκλογές, από την τότε κυβέρνηση της ν.δ.

Από την πρώτη στιγμή της σύλληψής μας τον πρώτο λόγο της παραπληροφόρησης δεν θα μπορούσε να έχει κανένα άλλο σκουλήκι πλην των γνωστών τηλεμαϊντανών που παρουσιάζοντας στοιχεία που ούτε καν υπάρχουν στη δικογραφία, αρχίζουν να συνθέτουν ένα παζλ που φτάνει μέχρι την επίθεση ...στους δίδυμους πύργους!!! Όσο περνούν οι ώρες τα μμε θεωρούν βέβαιη την ενοχή μας και αρχίζει ένας αγώνας δρόμου για το ποιος θα βγάλει τα περισσότερα στοιχεία της προσωπικής μας ζωής στα τηλεπαράθυρα, ποιος θα φωτογραφήσει πρώτος το σπίτι-γιάφκα, τι μηχανές προτιμούσαμε, τι ώρα κοιμόμαστε, τι ώρα και πόσες φορές κάναμε έρωτα και διάφορα άλλα, όλα αυτά προσφέροντάς τα στο βωμό του θεάματος. Τίποτα από αυτά πάντως δεν μου κάνει εντύπωση, ξέροντας πολύ καλά πως ο ρόλος των μμε στην «δημοκρατία» του σήμερα, είναι ο ίδιος με τα υπουργεία προπαγάνδας στα ολοκληρωτικά καθεστώτα του χτες.

Μετά τη σύλληψη των «αιμοδιψών τρομοκρατών» ο ελληνικός λαός θα συνειδητοποιήσει βέβαια πως τίποτα δεν έχει αλλάξει στις συνθήκες διαβίωσής του. Αν ο λαός πριν τρεφότανε με τα ψίχουλα που περίσσευαν από το πλουσιοπάροχο γεύμα του συναφιού των καπιταλιστών, πολύ γρήγορα θα καταλάβει πως πλέον δεν του δίνονται ούτε καν αυτά τα ψίχουλα. Σε μια τέτοια περίοδο οικονομικής ύφεσης και κοινωνικής απόγνωσης, οι άνθρωποι μπορούν να προβούν σε ενέργειες που πριν ούτε καν φανταζόμαστε. Μια πρώτη γεύση του τι θα επακολουθήσει στα χρόνια λιτότητας που έρχονται πήραμε δύο χρόνια πριν με την δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, την οποία ακολούθησε γενικευμένη εξέγερση σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Για άλλους η πρώτη γεύση ήταν πολύ γλυκιά και για άλλους σκέτη πίκρα...Η καταστολή σε μια τέτοια περίοδο θα δείξει το πραγματικό της πρόσωπο με πρωταρχικό σκοπό την εξουδετέρωση του ριζοσπαστικότερου κομματιού της κοινωνίας που δεν είναι άλλο από το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα, ως το μεγαλύτερο εσωτερικό εχθρό. Γι' αυτόν το λόγο και ενώ η ανεργία ξεπερνάει το 15%, ο χρυσοχοΐδης κάνει λόγο για νέες προσλήψεις στα σώματα ασφαλείας (με πρόσχημα την όλο και αυξανόμενη εγκληματικότητα) που μοναδικό σκοπό έχουν την ενίσχυση της αμυντικής γραμμής του κρατικού μηχανισμού.

Αυτή τη χρονική περίοδο δίνεται μια ευκαιρία για ριζοσπαστικοποίηση διαφόρων κοινωνικών ομάδων και τέτοιες ευκαιρίες είναι μοναδικές. Αυτή τη στιγμή στα θεμέλια του καπιταλιστικού οικοδομήματος υπάρχουν τόνοι εκρηκτικά και το μόνο που λείπει, σύντροφοι, είναι η πυροδότηση!!!

Δεν θα αναφερθώ καθόλου στο κατηγορητήριο γιατί η αθωότητα και η ενοχή εναλλάσσονται ανάλογα με τη μεριά που καθένας έχει επιλέξει να πορευτεί. Αν για τους μπάτσους, τους δημοσιογράφους, τους πολιτικούς, τους τραπεζίτες, τους δικαστές, κάποιοι είναι ένοχοι στο όνομα της αστικής δημοκρατίας, όλοι όσοι προανέφερα είναι ένοχοι στο όνομα της λαϊκής δικαιοσύνης. Ακόμα δεν θα αναφερθώ, αναλυτικά, στις συνθήκες κράτησης τις πρώτες μέρες στη ΓΑΔΑ γιατί ως αναρχικός, θεωρώ εμένα και τους συντρόφους μου αιχμαλώτους πολέμου. Ενός πολέμου που ο κύριος χρυσοχοΐδης αντιλήφθηκε την ύπαρξή του εδώ και μερικούς μήνες, ενός πολέμου που μαίνεται εδώ και αιώνες ανάμεσα στους πάσης φύσεως εξουσιαστές και στους εξεγερμένους.

Η επιλογή στρατοπέδου έχει γίνει και κάποια στιγμή θα καταλάβουν κάποιοι ότι λάθος στρατόπεδο διάλεξαν μόνο που τότε θα είναι πολύ αργά...

Υπομονή και πείσμα για όσους επέλεξαν να ταξιδέψουν στη φουρτουνιασμένη θάλασσα της ιστορίας με προορισμό την κοινωνική επανάσταση.

Τιμή για πάντα στον αναρχικό Λάμπρο Φούντα. Καλό ταξίδι, σύντροφε.
Χριστόφορος Κορτέσης
Δικαστικές Φυλακές Κορίνθου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ:
ΠΟΛΑ ΡΟΥΠΑ, ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ ΚΑΙ ΚΩΣΤΑ ΓΟΥΡΝΑ

Πέμπτη 29 Απριλίου 2010

Αναλαμβάνουμε την πολιτική ευθύνη για συμμετοχή στον Επαναστατικό Αγώνα. Δηλώνουμε πως ο σύντροφος Λάμπρος Φούντας που έπεσε νεκρός στη Δάφνη στις το Μαρτίου του 2010 ύστερα από μάχη με τους μπάτσους, συμμετείχε επίσης στον Επαναστατικό Αγώνα. Η μάχη που έδωσε ήταν για την υλοποίηση του ανατρεπτικού σχεδίου που συλλογικά ο Επαναστατικός Αγώνας είχε αποφασίσει. Ήταν μια μάχη για την επανάσταση και την ελευθερία.

Δηλώνουμε επίσης πως είμαστε πολύ περήφανοι για την οργάνωση μας, τον Επαναστατικό Αγώνα, είμαστε περήφανοι για την ιστορία μας, για κάθε στιγμή της πολιτικής δράσης μας. Είμαστε περήφανοι για το σύντροφο Φούντα, τον οποίο τιμούμε και θα τιμούμε για πάντα.

Όσο και αν πιστεύουν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί ότι φυλακίζοντας μας θα ξεμπερδέψουν πολιτικά με εμάς, κάνουν λάθος. Είτε έξω είτε μέσα από τις φυλακές ο αγώνας που για εμάς είναι ζήτημα τιμής και αξιοπρέπειας, θα συνεχιστεί.

Όσο και αν γελούν αυτάρεσκα οι δύο τρομοκράτες Παπανδρέου και Χρυσοχοΐδης για τις συλλήψεις μας, όσο και αν πιστεύουν πως κατοχύρωσαν την απαραίτητη ασφάλεια για να προχωρήσει ανεμπόδιστα το σοσιαλφασιστικο τους κόμμα την εφαρμογή των εγκληματικών του σχεδίων ενάντια στην κοινωνία και κουνάνε την ουρά τους που οι Αμερικάνοι προϊστάμενοι τους τους επιχαίρουν, όσο και αν ισχυρίζονται πως εξαλείψανε μια σοβαρή απειλή για το καθεστώς τους, τους διαβεβαιώνουμε ότι δεν θα ξεμπερδέψουν εύκολα με εμάς.

Όσο είμαστε ζωντανοί, όσο ζούμε και αναπνέουμε θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να δημιουργούμε προβλήματα στα αντικοινωνικά και εγκληματικά τους σχέδια.

Και αν πιστεύουν οι διώκτες μας και η πολιτική εξουσία αυτής της χώρας πως έχουν το σύνολο της κοινωνίας με το μέρος τους, αν πιστεύουν πως η πλειοψηφία των ανθρώπων θεωρούν εμάς ως κοινωνική απειλή, γελιούνται. Κοινωνική απειλή για την πλειοψηφία του πληθυσμού είναι η κυβέρνηση που περνά το ένα πακέτο αντικοινωνικών μέτρων μετά το άλλο, καθ' υπόδειξη των κορακιών του κεφαλαίου που «λαδώνουν» με τη ρευστότητα που διαθέτουν την κρατική μηχανή. Τρομοκρατία είναι η μακροχρόνια νεοφιλελεύθερη πολιτική που επέβαλαν τα κόμματα εξουσίας με την ανοχή ή και τη στήριξη των μικρών κομμάτων. Τρομοκρατία είναι η εφαρμογή του προγράμματος σταθερότητας που έχει κάνει μεγάλα τμήματα του πληθυσμού να παρακολουθούν μουδιασμένα μέχρι στιγμής από φόβο, μια πρωτοφανή επίθεση εναντίον τους να βρίσκεται σε εξέλιξη.

Τρομοκρατία είναι να μην έχεις τα βασικά για να επιβιώσεις, να σου παίρνουν το μισθό και τη σύνταξη, να σου κατάσχει η τράπεζα το σπίτι, να ζεις μέσα στη μόλυνση που σκοτώνει. Τρομοκρατία είναι να ζεις καθημερινά υπό το καθεστώς του φόβου για την επιβίωση.

Για τα περισσότερα τμήματα της κοινωνίας, τρομοκράτες και εγκληματίες είναι αυτοί που κυβερνούν, είναι οι καθεστωτικοί πολιτικοί, είναι οι πλούσιοι, οι προνομιούχες κάστες που εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους και που ευημερούν συμμετέχοντας στην οικονομική και πολιτική εξουσία. Εχθροί της κοινωνίας είναι αυτοί που, αφού έκλεβαν και πλούτιζαν για χρόνια εις βάρος της, εκμεταλλευόμενοι ένα βάρβαρο και κατάφωρα άδικο σύστημα, τώρα που αυτό διανύει τη μεγαλύτερη κρίση στην ιστορία του, απαιτούν από αυτήν όλο και μεγαλύτερες θυσίες, απαιτούν από όλους μας να παραδώσουμε οικειοθελώς όλο το αίμα μας για να συντηρηθεί στη ζωή το σάπιο σώμα του καθεστώτος.

Όταν οι σοσιαλφασίστες του κυβερνώντος κόμματος διατείνονται πως έχουν τη λαϊκή εντολή για να εφαρμόσουν αυτές τις πολιτικές, προκαλούν ακόμα περισσότερο την κοινωνική αγανάκτηση. Είναι εξ' άλλου καταγεγραμμένη ιστορικά και κανείς δεν ξεχνά τη μεγάλη προεκλογική εξαπάτηση πλατιών κοινωνικών στρωμάτων από τους συμμετέχοντες στο ΠΑΣΟΚ, που με δόλο άρπαξαν την εξουσία στις τελευταίες εκλογές, λέγοντας ψέματα για τη δήθεν αναδιανεμητική υπέρ των αδυνάτων πολιτική που είχαν σκοπό να εφαρμόσουν, τάζοντας αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, υποσχόμενοι μια ομαλή, και χωρίς μεγάλες φορολογικές επιβαρύνσεις, έξοδο από την κρίση.

Είπαν ψέματα ότι δεν γνώριζαν την πραγματική κατάσταση στα δημοσιονομικά του κράτους, είπαν ψέματα για την κατάσταση της οικονομίας και τις δυνατότητες της, είπαν ψέματα ότι θα πάρουν, δήθεν, τα χρήματα που χρειάζονται από τους προνομιούχους. Με τα ψέματα, με την εξαπάτηση, με το δόλο, έκλεψαν την εξουσία. Αν προεκλογικά αποκάλυπταν έστω και ένα μικρό μέρος των σχεδίων τους, όχι μόνο δεν θα ήταν τώρα κυβέρνηση, αλλά θα έμεναν και εκτός κοινοβουλίου. Η κοινωνική συναίνεση που επικαλούνται είναι ένα τερατώδες ψέμα που προκαλεί έντονα την κοινωνική οργή.

Εμείς ως Επαναστατικός Αγώνας αμέσως μετά τις εκλογές και πριν το ΠΑΣΟΚ αποκαλύψει τις πραγματικές του προθέσεις, μιλήσαμε για την πιο άγρια νεοφιλελεύθερη επίθεση που πρόκειται να εξαπολύσει στο όνομα της αντιμετώπισης της κρίσης και των δημοσιονομικών προβλημάτων, και έχουμε ήδη επιβεβαιωθεί.

Επίσης, είχαμε μιλήσει για την άμεση πολιτική χρεοκοπία της κυβέρνησης Παπανδρέου, την οποία και αναμένουμε το προσεχές διάστημα, καθώς πρόκειται για μια ουσιαστικά υπηρεσιακή κυβέρνηση, με σύντομη ημερομηνία λήξης.

Παρ' όλο που το εγκληματικό πρόσωπο τους έχει αποκαλυφθεί, εξακολουθούν οι κατέχοντες την πολιτική εξουσία να εξαπατούν και να κοροϊδεύουν, υποστηρίζοντας πως ό,τι κάνουν είναι «για το καλό του κοινωνικού συνόλου». Ο Παπανδρέου και τα επιτελεία του

κάνουν πλέον το πανελλήνιο να γελά όταν επικαλούνται τον πατριωτισμό τους, όταν αναφερόμενοι στα σκληρά μέτρα που επιβάλλουν, μιλούν για μέτρα που «επιβάλει το εθνικό συμφέρον», ότι πρόκειται για «τη σωτηρία της χώρας». Και το αποκορύφωμα αυτής της συντονισμένης κοροϊδίας είναι όταν λένε πως οι προσπάθειες τους να μη χρεοκοπήσει η χώρα είναι για το συμφέρον των μη προνομιούχων.
Είναι «ζήτημα εθνικής ανάγκης» να ρίχνουν όλο και πιο βαθιά στη φτώχεια και την ανέχεια μεγάλα τμήματα του πληθυσμού, προκειμένου να «ηρεμήσουν οι αγορές» (όπου «αγορές» εννοούμε τα άγρια θηρία που απαρτίζουν την υπερεθνική οικονομική ελίτ), να σταματήσουν να κερδοσκοπούν με το ελληνικό χρέος και να ρίξουν, επιτέλους, τα επιτόκια δανεισμού του ελληνικού δημοσίου.
Στην πραγματικότητα δεν έχουν κανένα σκοπό να προστατέψουν τη χώρα και τα λαϊκά στρώματα από τη χρεοκοπία, όπως δηλώνουν οι κυβερνώντες. Τα μεγαλύτερα τμήματα του πληθυσμού είναι ήδη καταβεβλημένα από τις άγριες πολιτικές που εφαρμόζονται εις βάρος του και είναι δεδομένη η χρεοκοπία τους ως προϋπόθεση για τη συντήρηση των προνομιούχων κοινωνικών στρωμάτων.
Συντάξεις και μισθοί κόβονται ή καταργούνται, εκατοντάδες χιλιάδες απολύονται και πρόκειται να απολυθούν στο άμεσο μέλλον, οι φορολογικές επιδρομές εντείνονται, τα ασφαλιστικά ταμεία, ύστερα από μια μακροχρόνια πολιτική καταλήστευσης και απαξίωσης από το κράτος, αφήνονται να καταρρεύσουν, υπηρεσίες υγείας καταργούνται, δημόσια νοσοκομεία χρεοκοπούν και αφήνονται στη σήψη ως το οριστικό κλείσιμο, δίνοντας τη χαριστική βολή σε ό,τι είχε απομείνει όρθιο από το σύστημα υγείας του δημοσίου.
Αυτές οι συνθήκες όχι μόνο δεν είναι κάτι πρόσκαιρο που θα λήξει σε 2-3 χρόνια όπως διαμηνύουν ψευδώς οι εξουσιαστές για να καθησυχάσουν την κοινωνία, αλλά θα γίνουν ακόμη χειρότερες εν όψει των μακροχρόνιων προσπαθειών της πολιτικής ελίτ να «βγάλει τη χώρα από την κρίση» δηλαδή να σώσει την άρχουσα οικονομική και πολιτική τάξη.
Μέσα στα πολλά και τερατώδη ψεύδη που λέει συστηματικά η κυβέρνηση, έχουν γίνει και αρκετές ειλικρινείς αναφορές (π.χ. από την Κατσέλη) στην «μεγάλη ευκαιρία που προσφέρει η κρίση στην Ελλάδα να εφαρμοστούν οι απαραίτητες αλλαγές για τη συνολική οικονομική εξυγίανση». Εννοούν φυσικά, τη μοναδική ευκαιρία να περάσουν όλες τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις που τόσα χρόνια, λόγω φόβου για το πολιτικό κόστος από τις κοινωνικές αντιδράσεις, οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν μπορούσαν ούτε καν να διανοηθούν να προωθήσουν.
Μιλούν για τη μοναδική ευκαιρία που τους προσφέρεται να ξηλώσουν οριστικά και ταχύτατα όλα τα κοινωνικά κεκτημένα και κατακτήσεις, να ιδιωτικοποιήσουν ασφάλιση και υγεία, να μειώσουν δραστικά το εργασιακό κόστος, να μετατρέψουν την Ελλάδα σ' ένα παράδεισο εκμετάλλευσης για το κεφάλαιο, με άφθονο πάμφθηνο εργατικό δυναμικό, χωρίς δικαιώματα. Μιλούν για τη μοναδική ευκαιρία να πραγματοποιηθεί η πιο ανελέητη αναδιανομή πλούτου από κάτω προς τα πάνω.
Δεν τους ενδιαφέρει λοιπόν, να σωθούν οι μη προνομιούχοι, οι οποίοι και καταδικάζονται με αυτές τις πολιτικές σ' έναν αργό οικονομικό και κοινωνικό θάνατο. Θέλουν να σώσουν τους έλληνες κεφαλαιοκράτες, τις τράπεζες, τις μεγάλες επιχειρήσεις, τους εφοπλιστές. Θέλουν να προστατέψουν τους επενδυτές, τους κάθε είδους κερδοσκόπους που τζογάρουν άπληστα στο προσοδοφόρο μέχρι στιγμής, ελληνικό χρέος. Θέλουν να προστατέψουν τον εαυτό τους και την υπόλοιπη πολιτική ελίτ της χώρας από μια καθεστωτική κατάρρευση, που θα σημάνει τον όλεθρο της κρατικής μηχανής. Θέλουν να προστατέψουν τον εαυτό τους και τα προνόμια που απολαμβάνουν συμμετέχοντας στο καθεστώς.
Για τα μη προνομιούχα κοινωνικά στρώματα, τα οποία και αποτελούν αναλώσιμο υλικό που χρησιμοποιείται για την επιβίωση τών εξουσιαστών, είναι εξασφαλισμένη η πιο βαθιά οικονομική και κοινωνική χρεοκοπία που έχει να ζήσει η χώρα από την εποχή της γερμανικής κατοχής. Το ΠΑΣΟΚ παραδίδει γη και ύδωρ στο μεγάλο κεφάλαιο, ξεπουλάει το σύνολο της χώρας για να σωθεί το τομάρι της ντόπιας οικονομικής και πολιτικής ελίτ.
Ας σταματήσουν λοιπόν, τα ψέματα. Ποιον κοροϊδεύουν όταν λένε πως η δημοσιονομική κατάρρευση θα έχει επιπτώσεις κυρίως στους μη προνομιούχους, όταν προσπαθούν να μας πείσουν πως είναι προς το συμφέρον μας να τους βοηθήσουμε για το ξεπέρασμα της κρίσης. Μα όταν η χώρα «θα έχει σωθεί», εμείς όλοι θα είμαστε ήδη νεκροί. Δουλειές δεν θα υπάρχουν, η φτώχεια θα έχει απλωθεί σαν πανούκλα παντού, ο κόσμος θ' αρρωσταίνει και θα πεθαίνει χωρίς να μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα, το βιοτικό επίπεδο θα μοιάζει με αυτό μιας χώρας σε πόλεμο. Γιατί έχουμε πόλεμο. Όχι αυτόν που αναφέρεται ο ψεύτης ο Παπανδρέου. Δεν έχει κηρύξει κανένα πόλεμο η κυβέρνηση στις αγορές και τους κερδοσκόπους. Αυτά τα γελοία φραστικά πυροτεχνήματα που έχουν περισσέψει όλο αυτό το διάστημα, ιδίως από τον προαναφερόμενο θεατρίνο που διευθύνει την ολοκλήρωση της σύγχρονης καταστροφής της χώρας, χρησιμεύουν απλώς για την παραπλάνηση της κοινωνίας.
Έχουμε έναν κοινωνικό και ταξικό πόλεμο σε πρωτοφανή όξυνση. Έχουμε τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα να συγχρονίζονται και να συντονίζουν τις δυνάμεις τους για να εξαπολύσουν τη μεγαλύτερη ταξική επίθεση που έχει γίνει ποτέ στη χώρα. Έχουμε τον πόλεμο που έχουν κηρύξει οι κεφαλαιοκράτες με τη βοήθεια της κυβέρνησης ενάντια στους εργαζόμενους. Έχουμε τον πόλεμο των εξουσιαστών εναντίον των αγωνιστών.
Έχουμε μια μοναδική κοινωνική κατάσταση που διαμορφώνεται και που σπάνε ο ένας μετά τον άλλο οι οικονομικοί και κοινωνικοί δεσμοί ανάμεσα σε προνομιούχους και μη. Μια μεγάλη κοινωνική ρήξη διαμορφώνεται στο εσωτερικό της χώρας και μια πρωτοφανής πολιτική αντίθεση ανάμεσα στην ελίτ και την κοινωνική βάση με εκρηκτικές προοπτικές.
Μέσα σε αυτό το περιβάλλον πρωτόγνωρης τρομοκρατικής επίθεσης από κράτος και κεφάλαιο και ενώ η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας βιώνει ένα ασύλληπτο μέχρι χθες καθεστώς τρόμου και ανασφάλειας, είναι πραγματικά γελοίο να ισχυρίζονται οι εξουσιαστές ότι οι συλλήψεις μας αφορούν στην αντιμετώπιση μιας κοινωνικής απειλής και ότι ο Επαναστατικός Αγώνας είχε ως σκοπό «να εκφοβίσει σοβαρά τον πληθυσμό» όπως αναφέρεται στο κατηγορητήριο.
Η μακροχρόνια και συνεπής πολιτική παρουσία του Επαναστατικού Αγώνα είμαστε βέβαιοι πως όχι μόνο δεν γίνεται αντιληπτή από τους περισσότερους ως «απειλή για την κοινωνία», αλλά ως μια πολιτική παρουσία δίπλα στους καταπιεσμένους και πάντα ενάντια

στην οικονομική και πολιτική ελίτ. Δίπλα σε αυτούς που ζουν υπό το ζυγό της εξουσίας και απέναντι σε αυτούς που την ασκούν.
Παρά την ιδεολογική αντεπίθεση που έχει εξαπολύσει το κράτος και τα Μ.Μ.Ε. εναντίον μας, είναι κατανοητό από την πλειοψηφία του πληθυσμού πως ο πόλεμος εναντίον μας είναι πόλεμος εναντίον όσων θέλουν ν' αντισταθούν δυναμικά στις επιλογές τους, είναι ένα μέσο εκφοβισμού και τρομοκράτησης γι' αυτούς που σκέφτονται να σηκώσουν το ανάστημα τους ενάντια στις εγκληματικές πολιτικές της εξουσίας.
Αν παρακολουθήσει κάποιος την πορεία του Επαναστατικού Αγώνα καταλαβαίνει πόσο έωλοι είναι οι ισχυρισμοί της πολιτικής εξουσίας και των κολαούζων της στα Μ.Μ.Ε. ότι η δράση του συνιστά απειλή για το κοινωνικό σύνολο. Γιατί ποια είναι η ενέργεια μας που έχει δήθεν τρομοκρατήσει την κοινωνία και έχει στραφεί ενάντια της; Μήπως οι επιθέσεις στα μισητά από την κοινωνική πλειοψηφία υπουργεία εργασίας και οικονομίας όπου αποφασίζονται και προστάζονται οι πιο αντικοινωνικές πολιτικές;
Μήπως οι επιθέσεις ενάντια στα ΜΑΤ που τρομοκρατούν καθημερινά στους δρόμους των πόλεων, ξυλοκοπούν διαδηλωτές και έχουν ως αποστολή τη βίαιη καταστολή των κοινωνικών αγώνων; Οι επιθέσεις ενάντια στα αστυνομικά τμήματα που στεγάζουν τους εκπαιδευμένους δολοφόνους του καθεστώτος και όπου καθημερινά ξεφτιλίζονται, ξυλοκοπούνται και δολοφονούνται άνθρωποι που πέφτουν στα χέρια των μπάτσων;
Μήπως συνιστά τρομοκράτηση της κοινωνίας η επίθεση εναντίον του Βουλγαράκη ο οποίος έχει συνδεθεί με δύο μεγάλα σκάνδαλα (τηλεφωνικές υποκλοπές, απαγωγές Πακιστανών) και που εκμεταλλευόμενος τον υπουργικό του θώκο αύξησε την οικογενειακή του περιουσία με τις αγοραπωλησίες εκτάσεων του δημοσίου (υπόθεση Βατοπεδίου); Αυτόν, όπως και όλους όσους έχουν συνδεθεί με ανάλογες υποθέσεις άπληστης υφαρπαγής του κοινωνικού πλούτου, οι περισσότεροι που ζουν σε αυτή τη χώρα πολύ θα ήθελαν να τους δουν κρεμασμένους στην πλατεία Συντάγματος.
Μήπως πρόκειται για ενέργεια τρομοκράτησης της κοινωνίας η επίθεση εναντίον της πρεσβείας των ΗΠΑ; Μήπως δεν γνωρίζουν οι διώκτες μας και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι πως αυτή την επίθεση επιδοκίμασε η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας η οποία μόνο ευγενή συναισθήματα δεν τρέφει για το κράτος των ΗΠΑ;
Μήπως είναι πράξη που τρομοκρατεί τον πληθυσμό μια επίθεση εναντίον της πολυεθνικής εταιρείας Shell που εδώ και πολλές δεκαετίες λυμαίνεται τον φυσικό πλούτο πολλών χωρών, εκμεταλλεύεται πληθυσμούς και συμβάλλει στην καταστροφή του πλανήτη; Ή μήπως η επίθεση εναντίον της Citibank, έναν από τους κορυφαίους ομίλους της διεθνούς χρηματοοικονομικής τρομοκρατίας, που διαδραμάτισε εδώ και δεκαετίες πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαδικασία συγκέντρωσης κεφαλαίου, αρπάζοντας τον πλούτο αμέτρητων χωρών μέσω της κερδοσκοπίας με το χρέος τους, οδηγώντας τις σε μια μη αναστρέψιμη πολλές φορές οικονομική και κοινωνική καταστροφή; Είναι αντικοινωνική μια επίθεση ενάντια σ' αυτή την πολυεθνική των οικονομικών εγκλημάτων που πρωτοστάτησε στη δημιουργία της μεγάλης κρίσης που ζούμε σήμερα;
Ή μήπως πρόκειται για πράξη κοινωνικής τρομοκράτησης η επίθεση ενάντια στο χρηματιστήριο, το ναό του χρήματος και έναν από τους σημαντικότερους διαύλους υφαρπαγής του κοινωνικού πλούτου και μεταφοράς του από την κοινωνική βάση προς την οικονομική ελίτ;
Οι μόνοι που έχουν τρομοκρατηθεί από αυτές τις πολιτικές ενέργειες είναι η πολιτική και οικονομική εξουσία. Είναι οι εγκληματίες κεφαλαιοκράτες που ανησυχούν για τις «επενδύσεις» τους και που φοβούνται πως δεν θα μπορούν να περάσουν χωρίς προβλήματα τους όρους της σύγχρονης δικτατορίας τους. Αν αυτές οι επιθέσεις συνιστούν απειλή για κάποιους αυτοί είναι όσοι απολαμβάνουν οικονομική και κοινωνική ισχύ από το υπάρχον καθεστώς κοινωνικής υποδούλωσης.
Η φυλάκισή μας λοιπόν, όχι μόνο δεν συνιστά λύση για την ασφάλεια του πληθυσμού αλλά λειτουργεί προς την ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Θέλει να καταφέρει την αντιμετώπιση μιας πολιτικής απειλής για το καθεστώς, ώστε κράτος και κεφάλαιο με μεγαλύτερη ασφάλεια να ασκούν τη μαζική τρομοκρατία εναντίον της κοινωνικής πλειοψηφίας. Στόχος των διωκτών μας να εξαλείψουν έναν παράγοντα πολιτικής αφύπνισης για την κοινωνία, μια επαναστατική απειλή.
Για πολλούς από την διεθνή πολιτική και οικονομική ελίτ - μεταξύ των οποίων και των γερακιών του ΔΝΤ - η διεθνής οικονομική κρίση έχει τελειώσει, η οικονομική ανάκαμψη, αν και ισχνή, έχει ξεκινήσει, οι προοπτικές διαφαίνονται καλές ενώ η κρίση στην Ελλάδα δεν αποτελεί τίποτα περισσότερο παρά αποτέλεσμα της κακής διαχείρισης από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Οι υπερασπιστές και εκφραστές του οικονομικού και πολιτικού συστήματος αναγνώρισαν ως κρίση μόνο αυτή που συγκλόνισε το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα και αφού αυτό φαίνεται να διασώθηκε μετά τις γενναιόδωρες παροχές ρευστότητας από τις κυβερνήσεις, μιλάνε για το τέλος των προβλημάτων του συστήματος και για την αρχή μιας, ίσως επίπονης και όχι πολύ σύντομης, διαδικασίας οικονομικής ανάκαμψης, και με την προϋπόθεση πάντα ότι οι κυβερνήσεις θα λάβουν τ' απαραίτητα μέτρα λιτότητας.
Μετην ίδια επιφανειακή προσέγγιση της κρίσης που τη διαχωρίζει στις διάφορες - για πολλούς ακόμη και ανεξάρτητες μεταξύ τους - διαστάσεις της και τις απομονώνει, αναλύεται από τους καθεστωτικούς αναλυτές και η κρίση του χρέους στην Ελλάδα. Γι' αυτούς η οικονομική κρίση είναι μόνο ένα αποτέλεσμα κακής διαχείρισης του συστήματος που με κάποιες επιμέρους διορθώσεις θα επανέλθει στην πρότερη εύρυθμη λειτουργία του.
Η δε δημοσιονομική κρίση στην Ελλάδα δεν αποτελεί για τους συμμετέχοντες στην ηγεσία του συστήματος ούτε καν μια παρενέργεια της διεθνούς οικονομικής κρίσης. Πρόκειται για ένα πρόβλημα που οφείλεται στην κακή διαχείριση των δημοσίων ταμείων από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Δεν αμφισβητούμε βέβαια, το γεγονός ότι οι κατά καιρούς κατέχοντες την εξουσία στη χώρα προέβησαν συστηματικά και χωρίς εξαιρέσεις στην καταλήστευση του χρήματος και της περιουσίας του δημοσίου. Αντιθέτως, με τον πλούτο που έχει αντλήσει το κράτος από την κοινωνική βάση, πλούτιζαν και ζούσαν σπαταλώντας αφειδώς τα δημόσια ταμεία όλες ανεξαιρέτως οι συμμορίες των κυβερνώντων, πετώντας μερικά ξεροκόμματα στην πλειοψηφική βάση των ψηφοφόρων προκειμένου να κερδίσουν την ψήφο τους. Οι ληστές των κομμάτων εξουσίας έφτιαξαν τεράστιες περιουσίες, έχτισαν

βίλες, αγόρασαν κότερα, εξασφάλισαν μια ζωή μες στη χλιδή ενώ η κοινωνική πλειοψηφία ζει υπό το καθεστώς της οικονομικής τρομοκρατίας που επιβάλλει το κράτος και το κεφάλαιο. Όταν όμως τα γεράκια του Δ.Ν.Τ. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατηγορούν τις προηγούμενες κυβερνήσεις για διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, δεν εννοούν τα παρα-πάνω και ούτε βέβαια τα δισεκατομμύρια ευρώ που χαρίστηκαν στους κάθε εθνικότητας κεφαλαιοκράτες οι οποίοι δραστηριοποιούνται στη χώρα. Τις κατηγορούν ότι σπατάλησαν πολλά σε μισθούς και συντάξεις, ότι ξοδεύουν πολλά για τη δημόσια υγεία και για την παιδεία και ότι υπήρξαν πολύ ελαστικές με τη φορολόγηση της κοινωνικής βάσης.

Το ελληνικό κράτος βρίσκεται εδώ και καιρό υπό καθεστώς δημοσιονομικής χρεοκοπίας, ασχέτως αν δεν το ομολογούν οι κυβερνώντες, ενώ ο μηχανισμός στήριξης του Δ.Ν.Τ., της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ανέλαβε πλέον τα ηνία της εξουσίας, έχει ως αποστολή την παροχή ρευστότητας για να πληρωθούν όσοι δάνεισαν το ελληνικό δημόσιο αγοράζοντας ομόλογα. Το αντάλλαγμα για την «οικονομική σωτηρία» είναι η εφαρμογή της πιο άγριας καταλήστευσης της κοινωνίας για λογαριασμό του υπερεθνικού κεφαλαίου.

Όσον αφορά το δημοσιονομικό πρόβλημα της Ελλάδας, εκτός από την καταλήστευση των ταμείων για ίδιον όφελος από τους κυβερνώντες, αυτό άρχισε να δημιουργείται εξ' αιτίας του κυρίαρχου αναπτυξιακού μοντέλου που υιοθετήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια και του ρόλου της Ελλάδας στην αλυσίδα της διεθνούς παραγωγικής διαδικασίας. Η θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη ήταν ανέκαθεν αυτή μιας αγοράς για τα ευρωπαϊκά προϊόντα. Και ενώ το ακριβό και μη ανταγωνιστικό ευρώ δεν επέτρεπε στα ευρωπαϊκά προϊόντα ν' ανταγωνιστούν τα κατά πολύ φθηνότερα που παράγονταν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, η μικρή πληθυσμιακά ελληνική αγορά ήταν υποχρεωμένη να καταναλώνει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής των χωρών της ευρωζώνης.

Ο ισχυρισμός ότι η Ευρώπη παρέχει μια οικονομική ασφάλεια για την Ελλάδα δεν είναι παρά ένα τερατώδες ψέμα. Η επιβεβλημένη από την Ευρώπη οικονομική στρατηγική για την Ελλάδα ήταν από την αρχή η αποδιάρθρωση του προηγούμενου παραγωγικού μοντέλου και η ενθάρρυνση από το ελληνικό κράτος της κατανάλωσης με δανεικά. Οι ελληνικές κυβερνήσεις προχωρούσαν συνεχώς σε δανεισμούς για να χρηματοδοτούν επενδύσεις των πολυεθνικών από την Ε.Ε. στον ελληνικό χώρο, ενισχύοντας παράλληλα και τους Έλληνες κεφαλαιοκράτες.

Από την άλλη η ελληνική κοινωνία, ύστερα από μια ανελέητη προπαγάνδα από μεριάς των τραπεζικών ομίλων, μπήκε μέσα στο λαβύρινθο του δανεισμού όπου και βρίσκεται σήμερα ένα μεγάλο τμήμα της εγκλωβισμένο, προκειμένου να διευρυνθούν οι δυνατότητες κατανάλωσης της μικρής πληθυσμιακά ελληνικής αγοράς.

Ακόμα και εν μέσω της κρίσης και ενώ το ελληνικό χρέος, δημόσιο και ιδιωτικό, είχε ήδη φτάσει το ποσό του 1 τρισ. ευρώ, ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Τρισέ, δήλωνε με έμφαση πως «οι Έλληνες έχουν ακόμα περιθώρια για επιπλέον δανεισμό», ώστε να συνεχίσουν να καταναλώνουν στηρίζοντας με δανεικά την ισχνή λόγω κρίσης ευρωπαϊκή ανάπτυξη και να συνεχιστεί η κερδοφορία τραπεζών και επιχειρήσεων.

Η πλασματική ευημερία και οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης δεν ανταποκρίνονταν ποτέ στην πραγματική οικονομική κατάσταση της χώρας, παρά αντανακλούσαν την μεγάλη κερδοφορία του κεφαλαίου. Αυτό εξ'άλλου το είχαμε επισημάνει από το 2005 - εποχή που όλοι μιλούσαν για την ισχυρή ελληνική οικονομία - ενώ είχαμε προβλέψει το μεγάλο οικονομικό πρόβλημα και τον υπαρκτό κίνδυνο χρεοκοπίας που θ' αντιμετώπιζε η Ελλάδα σε περίπτωση που θα ξεσπούσε μια μεγάλη και διεθνών διαστάσεων οικονομική κρίση.

Για τους πάσης φύσεως κερδοσκόπους - διαχειριστές και κατόχους του μεγάλου κεφαλαίου η κρίση δεν αφήνει περιθώρια υψηλής κερδοφορίας από τους παραδοσιακούς τομείς της οικονομίας. Ακόμα και πολλά χρηματιστήρια δεν δίνουν τις ικανοποιητικές για τους άπληστους κεφαλαιοκράτες αποδόσεις και η αγορά των πρώτων υλών και των τροφίμων - παρά το γεγονός ότι οι τιμές είναι υπερβολικά υψηλές σε σχέση με την μειωμένη ζήτηση παγκοσμίως - δεν προσφέρει, προς το παρόν τουλάχιστον, τη δυνατότητα μιας πιο μεγάλης ανόδου, ανάλογης με αυτής του 2008, σε πείσμα των επενδυτών που κάνουν τα πάντα για να μεγεθύνουν την ήδη υπάρχουσα φούσκα στα συγκεκριμένα χρηματιστήρια.

Αντιθέτως, τα κρατικά χρέη είναι η μεγαλύτερη ευκαιρία για το υπερεθνικό κεφάλαιο ν' αντλήσει τα μέγιστα, εν μέσω κρίσης, δυνατά κέρδη. Ήδη η διεθνής φούσκα του χρέους στις χώρες του καπιταλιστικού κέντρου έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις, όμως οι πάσης φύσεως κερδοσκόποι δεν έχουν σκοπό να σταματήσουν, αλλά θα εξαντλήσουν κάθε περιθώριο εκμετάλλευσης του. Ο εκτροχιασμός του δημοσίου χρέους για τις χώρες του κέντρου οφείλεται στα τεράστια πακέτα οικονομικής στήριξης που οι κυβερνήσεις παρείχαν για την σωτηρία του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος. Με δύο λόγια η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση ξεπεράστηκε- τουλάχιστον για την ώρα- εις βάρος των κοινωνικών πλειοψηφιών των χωρών του κέντρου, με τις κυβερνήσεις να εγκληματούν συστηματικά, καλύπτοντας με τον δημόσιο πλούτο τις μαύρες τρύπες των ταμείων των μεγάλων χρηματοοικονομικών ομίλων, των βασικών δημιουργών της διεθνούς κρίσης.

Η γιγαντιαία διάσταση του χρηματοοικονομικού τομέα (ενώ το 2006 και προ κρίσης το παγκόσμιο ΑΕΠ έφτανε τα 47 τρισ., η συνολική αξία των μετοχών ξεπερνούσε τα 50 τρισ., η αξία των ομολόγων ήταν στα 70 τρισ. και των παραγώγων ξεπερνούσε τα 470 τρισ., δηλαδή ήταν δεκαπλάσια του παγκοσμίου ΑΕΠ), είναι πολύ δυσανάλογη των μεγεθών και των πιο ανεπτυγμένων καπιταλιστικά χωρών. Οι προσπάθειες των κυβερνήσεων να σηκώσουν στους ώμους τους τα χρέη αυτών των τραπεζικών και επενδυτικών τερατουργημάτων, θα οδηγήσει στη χρεοκοπία πολλές ακόμα και εύρωστες μέχρι πρότινος οικονομίες.

Σε αυτό συνεισφέρει η οικονομική ελίτ όλου του πλανήτη καθώς θα συνεχίσει να τζογάρει στο χρέος των κρατών. Μεγάλο μέρος της λιμνάζουσας λόγω κρίσης ρευστότητας βρήκε κερδοφόρα διέξοδο στο δημόσιο χρέος, τροφοδοτώντας την πιο καταστρεπτική για τις κοινωνίες φούσκα, της οποίας το σκάσιμο θ' αναγκαστούν να πληρώσουν.

Το παιχνίδι της μεγάλης κερδοσκοπικής επίθεσης στα κρατικά χρέη άνοιξε με την Ελλάδα που λόγω των άσχημων δημοσιονομικών και του μεγάλου χρέους της, πρόσφερε τον ιδανικό πελάτη για τις αγορές. Τα ψηλά επιτόκια, που αντανακλούν κατά τους «επενδυτές» την έλλειψη οικονομικής ασφάλειας και την αυξημένη πιθανότητα χρεοκοπίας, έχουν δώσει μέχρι τώρα μεγάλα κέρδη

για όσους έχουν «παίξει» στο ελληνικό χρέος. Έτσι κι αλλιώς το αυξημένο ρίσκο στις αγορές πάντα προσφέρει τις μεγαλύτερες αποδόσεις.
Στη διαμόρφωση της μεγάλης φούσκας του χρέους συμμετέχει σύσσωμη η οικονομική ελίτ του πλανήτη η οποία και για μια ακόμα φορά πιστεύει ότι θα μπορεί για όσο θέλει ν' αντλεί μεγάλα κέρδη από τα δημόσια χρέη, αφού όπως ισχυρίζονται δημοσίως αρκετοί εκπρόσωποι της, δεν θα επιτραπεί η χρεοκοπία των χωρών. Πρόκειται για την ίδια αντίληψη που ίσχυε και με την προηγούμενη κρίση του χρέους των χωρών της περιφέρειας τη δεκαετία του '80. Και τότε και σήμερα ακούγεται από τους κατόχους του μεγάλου κεφαλαίου η άποψη ότι «τα κυρίαρχα έθνη δεν χρεοκοπούν». Με αυτό το σκεπτικό η Ελλάδα έφτασε να χρεώνεται με επιτόκια που ξεπέρασαν το 9% και σε κάποιες περιπτώσεις το 15% και η κυβέρνηση πέφτει στην αγκαλιά της «επιτροπής σωτηρίας» των Δ. Ν.Τ., Ε. Επιτροπής και Ε.Κ.Τ. για να σωθεί, έστω και τυπικά, το ελληνικό κράτος από την οικονομική κατάρρευση.
Η φράση «τα κυρίαρχα έθνη δεν χρεοκοπούν» που εκφράζουν οι κεφαλαιοκράτες εκφράζει έμμεσα την πίεση που ασκούν για να παρέμβουν οι διεθνείς μηχανισμοί «σωτηρίας» των υπό χρεοκοπία κρατών, ώστε να μη ρισκάρουν τα κεφάλαια τους που επενδύουν στο χρέος και να συνεχίσουν χωρίς φόβο να κερδοσκοπούν με αυτό. Όμως η απληστία των κατόχων του υπερεθνικού κεφαλαίου πολύ σύντομα θ' αποδειχθεί τόσο μεγάλη που ακόμα και μηχανισμοί «διάσωσης» όπως το ΔΝΤ δεν θα μπορούν ν' ανταπεξέλθουν.
Στην Ελλάδα πολύ κουβέντα γίνεται για τους κερδοσκόπους και οι αφορισμοί περισσεύουν, χωρίς ποτέ να προσδιορίζεται ποιοι είναι αυτοί. Σίγουρα όμως δεν πρόκειται μόνο για τους νεαρούς με τα λευκά κολάρα των υπερεθνικών επενδυτικών εταιρειών που «κάθονται μπροστά στους υπολογιστές και παίζουν με το χρέος των χωρών» όπως διεμήνυε ο Παπανδρέου λίγο καιρό πριν. Πρόκειται για το σύνολο της οικονομικής ελίτ. Μεγάλο μέρος του ελληνικού χρέους κατέχουν οι ελληνικές τράπεζες και μέσω αυτών όλη η αφρόκρεμα της ελληνικής πλουτοκρατίας, όλοι οι ευυπόληπτοι επιχειρηματίες που χαίρουν εκτίμησης από την πολιτική ελίτ της χώρας.
Και ας μην ξεχνάμε την σκανδαλώδη διαδικασία με την οποία οι ελληνικές τράπεζες αντλούν χρήμα με μηδενικό σχεδόν επιτόκιο από την Ε.Κ.Τ., δίνοντας ως εγγύηση ομόλογα του δημοσίου, τα οποία παίρνουν τζάμπα μέσω του πακέτου στήριξης των 28 δισ. ευρώ που αποφάσισε η προηγούμενη κυβέρνηση και στη συνέχεια δανείζουν το κράτος με τα ψηλά επιτόκια των αγορών. Και όλα τα παραπάνω ενώ έχουν βάλει αρκετά δισ. σε ρευστό στα ταμεία τους, διασφαλίζοντας έτσι την κεφαλαιακή τους επάρκεια ενώ η κυβέρνηση τις καλεί - υπό τις υπάρχουσες συνθήκες και τη στιγμή που ξεπουλά τη χώρα για δανεικά - ν' αξιοποιήσουν και το υπόλοιπο πακέτο που έχει μείνει αναξιοποίητο.
Το περίφημο περίστροφο λοιπόν, που συνήθιζε να επικαλείται γελοιωδώς ο Παπανδρέου όποτε έπαιρνε κάποια φραστική υποστήριξη από τους προϊσταμένους «εταίρους» του στην Ευρώπη, δεν στρέφεται ενάντια σε κανένα κερδοσκόπο. Αυτό το όπλο υπάρχει και σημαδεύει την πλειοψηφία του πληθυσμού αυτής της χώρας, για να υποκύψει στις απειλές της κυβέρνησης και των σωτήρων του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Ο Παπανδρέου ως σύγχρονος Τσολάκογλου πλέον έχει εισαγάγει τη χώρα σε μια νέα εποχή κατοχής από το υπερεθνικό κεφάλαιο με το ΔΝΤ, την Ε. Επιτροπή και την Ε.Κ.Τ. - στο όνομα πάντα της σωτηρίας της πατρίδας - να ηγείται της επιτήρησης των προγραμμάτων λιτότητας και μεταρρυθμίσεων, προκειμένου να χρηματοδοτήσουν την ομαλή αποπληρωμή των δανειστών του ελληνικού κράτους.
Όλη η φιλολογία γύρω από τον αγαθό ρόλο του ΔΝΤ και η προσπάθεια αποδαιμονοποίησής του από την κυβέρνηση και τους διάφορους παρατρεχάμενούς της, δεν θα αντέξει για πολύ ακόμα.. Είναι γνωστό πως σε όποιας χώρας τη ζωή και αν ενεπλάκη, οι συνέπειες ήταν καταστροφικές. Σε Αφρική, Ασία, Νότια Αμερική το ΔΝΤ ευθύνεται για την καταστροφή οικονομιών, παραγωγικών δομών και μοντέλων που δεν αρμόζουν στα κερδοφόρα παραγωγικά μοντέλα των γερακιών του υπερεθνικού κεφαλαίου που υπηρετεί αυτός ο οργανισμός. Τα αποτελέσματα των «ευεργετικών» παρεμβάσεων του ΔΝΤ σε πολλές περιπτώσεις, ήταν λιμοί, αρρώστιες, εμφύλιοι, μη αναστρέψιμες κοινωνικές και περιβαλλοντικές καταστροφές.
Είναι επίσης, αστείο όταν μετά από δεκαετίες δράσης του ΔΝΤ με τα ίδια πάντα καταστροφικά αποτελέσματα, πολλοί κυρίως αριστεροί και σοσιαλδημοκράτες εξακολουθούν να χαρακτηρίζουν τις άγριες νεοφιλελεύθερες συνταγές που επιβάλλει απλώς ως «λάθος στρατηγικής». Δεν είναι δυνατό να πιστεύουν πως, απλώς, είναι ηλίθιοι. Γνωρίζουν και πολύ καλά τι κάνουν, και η κατεύθυνση τους είναι πολύ συγκεκριμένη.
Το χρέος μιας χώρας που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει, είναι η ευκαιρία για την οικονομική ελίτ μέσω του ΔΝΤ να την γονατίσει, να την εξοντώσει, να την κατακτήσει. Αφού την ξεζουμίζουν, βγάζοντας τα κέρδη τους με το παραπάνω, την οδηγούν στη χρεοκοπία και τότε τα κοράκια του κεφαλαίου πέφτουν και αγοράζουν για ένα κομμάτι ψωμί ό,τι έχει αξία σε αυτό τον τόπο για να το αξιοποιήσουν, ενώ θα 'χουν μετατρέψει τη χώρα αυτή σ' ένα παράδεισο εκμετάλλευσης των εργαζομένων από τους κεφαλαιοκράτες, που θα μπορεί επιτέλους να ανταγωνιστεί τις πλέον απάνθρωπες εργασιακές συνθήκες. Αυτό είναι το σχέδιο του ΔΝΤ για την Ελλάδα. Ένα σχέδιο που οδηγεί ταχύτατα στην υπερσυγκέντρωση οικονομικής και κοινωνικής ισχύος σε ακόμη λιγότερα χέρια και το λαό στην εξαθλίωση.
Αν αφήσουμε να προχωρήσουν οι εγκληματίες του πολιτικού καθεστώτος της χώρας σε αυτές τις πολιτικές, έχουμε παραδοθεί στην πιο επαίσχυντη μορφή υποδούλωσης που υπήρξε ποτέ, έχουμε παραδώσει τη χώρα και το μελλόντων παιδιών μας στα σαγόνια των καρχαριών του μεγάλου κεφαλαίου, έχουμε αποδεχθεί να ζούμε υπό τη συνεχή τρομοκρατία της διεθνούς οικονομικής και πολιτικής ολιγαρχίας.
Κανένας ελεύθερος άνθρωπος δεν μπορεί να δεχθεί μια τέτοια συνθήκη, κανένας άνθρωπος με αξιοπρέπεια δεν μπορεί να παραδοθεί χωρίς αντίσταση. Ενώ το ίδιο το σύστημα γκρεμίζει τις γέφυρες σύνδεσης και επικοινωνίας με την κοινωνική πλειοψηφία και παρατάσσεται πολεμικά απέναντι της, θα ήταν μεγάλο λάθος να επιδιώξουμε από τα κάτω την επαναδημιουργία αυτών των συνδέσεων. Τα κόμματα της αριστεράς που συμμετέχουν στο πολιτικό σύστημα θα επιδιώξουν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο την άμβλυνση των κοινωνικών αντιθέσεων και θα κάνουν τα πάντα για να εμποδίσουν τις επικείμενες κοινωνικές εκρήξεις.

Όσο και αν αυξάνουν τους λεονταρισμούς κατά των κυβερνητικών επιλογών, δεν πρόκειται να έρθουν σε καμία ρήξη με το σύστημα.
Από την άλλη, η κοινωνία των μη προνομιούχων αναμένει μια νέα πολιτική δύναμη, ανεξάρτητη από κάθε πολιτική σκοπιμότητα και κάθε διάθεση χειραγώγησης, να διαμορφώσει αυτό το πολιτικό πεδίο στο οποίο θα μπορεί να πατήσει για ν' αγωνιστεί ενάντια στις σύγχρονες άγριες συνθήκες ζωής που της επιβάλλονται. Αυτή η νέα πολιτική δύναμη δεν μπορεί να είναι άλλη από ένα ευρύ ριζοσπαστικό κίνημα που, χωρίς αναστολές, ενδοιασμούς, ενοχικά σύνδρομα και ψευδαισθήσεις σχετικά με την αναγκαιότητα ή όχι να υπάρξει μια ολική σύγκρουση με το καθεστώς, θα μπορέσει να χαράξει μια πορεία ανατροπής του συστήματος και να εμπνεύσει όσους περισσότερους καταπιεσμένους γίνεται προς την απελευθερωτική κατεύθυνση.
Όποιος στη σημερινή εποχή και ενώ πλέον βρισκόμαστε υπό την ωμή χούντα των αγορών εξακολουθεί να επικαλείται τις «άγουρες αντικειμενικές συνθήκες», τότε δεν έχει καμία διάθεση να δράσει ανατρεπτικά.
Οι αντικειμενικές συνθήκες είναι οι πλέον ιδανικές.
Ας διαμορφώσουμε και τις υποκειμενικές συνθήκες που απαιτούνται για να επιχειρήσουμε την επανάσταση. Αυτή είναι η ευκαιρία μας.
ΖΗΤΩ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ
ΖΗΤΩ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΠΟΛΑ ΡΟΥΠΑ -ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ -ΚΩΣΤΑΣ ΓΟΥΡΝΑΣ

Κείμενο του Βαγγέλη Σταθόπουλου από τις φυλακές Τρικάλων
Τρίτη 18 Μαΐου 2010)
Από τις 10-04-2010 βρίσκομαι κατηγορούμενος, μαζί με συντρόφους που γνωρίζω μέσα από τη διαδρομή μου στους κοινωνικούς αγώνες, από την περιβόητη αντιτρομοκρατική σε ένα καθεστώς βίας και ψυχολογικού πολέμου. Η σύλληψή μου πραγματοποιήθηκε με κινηματογραφικό τρόπο στην περιοχή της Βικτώριας από 10 με 15 άτομα με προτεταμένα όπλα, ενώ φοβούμενοι την οποιαδήποτε αντίδρασή μου επιστράτευσαν και δυνάμεις των ΕΚΑΜ στην γύρω περιοχή. Πάνοπλοι εναντίον άοπλου. Βέβαια δεν ήταν δύσκολο να τους αντιληφθώ άμεσα λόγω της εμπειρίας που έχω αποκτήσει ανά τα χρόνια από την συνηθισμένη παρακολούθηση και τις παρενοχλήσεις που είχα στο πατρικό μου στην Νίκαια καθώς και στο σπίτι που διέμενα στα Πευκάκια. Έτσι δεν έδωσα ιδιαίτερη σημασία θεωρώντας το περιστατικό ως μια συνήθη τακτική εκφοβισμού των αρχών με στόχο να ανακόψουν την αντικαθεστωτική δράση των αγωνιστών. Τακτική πάγια από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς της κυρίαρχης τάξης, ιδιαίτερα σε περιόδους κοινωνικής αναταραχής. Δεν ήξερα βέβαια τι μου μαγείρεψαν για ακόμη μια φορά οι αρχές. Έχω βρεθεί επανειλημμένες φορές τόσο εγώ όσο και τόσοι άλλοι σύντροφοι χωρίς στοιχεία ή με κατασκευασμένες κατηγορίες και μεθόδευσης σε εδώλια γελοίων δικαστηρίων από τα ανθρωποειδή της εξουσίας. Σε όλες αυτές τις υποθέσεις έχω αθωωθεί μιας και οι ίδιοι οι μπάτσοι δεν μπόρεσαν να στηρίξουν τα ίδια τους τα παραμύθια. Έμεινα υπόδικος και ελεγχόμενος από τις αρχές επτά ολόκληρα χρόνια. Επτά χρόνια συνεχών παρακολουθήσεων σε μια προσπάθεια να στοχοποιήσουν την δράση μου ποινικοποιώντας τις προσωπικές μου σχέσεις, τις ιδέες και τις πολιτικές μου απόψεις που έχω κατά καιρούς εκφράσει ανοιχτά και ξεκάθαρα. Και να μια ακόμα φορά!
Είμαι αναρχικός και αγωνίζομαι με όλες μου τις δυνάμεις για την κοινωνική επανάσταση.
Σε συνέχεια των γεγονότων της σύλληψής μου και αφού γνώρισα τους μάγκες της αντιτρομοκρατικής με πήγαν στο «μαγειρείο της βλακείας», 12ο όροφο της ΓΑΔΑ, εκεί που στο ένα γραφείο πας με προσαγωγή και στο διπλανό φεύγεις με κατασκευασμένες βαρύτατες κατηγορίες. Οι εν λόγω «μάγκες» λοιπόν, μαθημένοι προφανώς από τους συναδέλφους τους, βασανιστές της χούντας, χτύπησαν εμένα και άλλους συντρόφους έχοντας χειροπέδες στα χέρια ενώ οι βρισιές και οι απειλές κράταγαν τον ρυθμό. Έπειτα βίωσα την απλή διεκπεραίωση, από τους ανακριτές και τους εισαγγελείς, της μεθόδευσης των μπάτσων και έτσι τυλίχτηκε η ζωή μου σε μια κόλλα υπηρεσιακού εγγράφου, η υπόθεσή μου δέθηκε πισθάγκωνα και βρίσκομαι προφυλακισμένος στις φυλακές Τρικάλων. Καθόλου τυχαία βέβαια δεν είναι και η επιλογή της Ε' πτέρυγας για τη «διαμονή» μου, μιας και είναι η πιο ελεγχόμενη. Δεν χρειάζεται να αναφέρω βέβαια με ακρίβεια τις άσχημες συνθήκες διαβίωσης στα ''σύγχρονα'' κολαστήρια της δημοκρατίας. Αρκεί μόνο να πω ότι οι διακοπές υδροδότησης είναι κάτι παραπάνω από σύνηθες φαινόμενο (ας είναι καλά η Θέμις Κατασκευαστική)!!!
Είναι πάγια τακτική της εξουσίας με σύμμαχο τα ΜΜΕ, να συκοφαντεί και να ποινικοποιεί τους κοινωνικούς αγώνες αλλά και τις προσωπικές σχέσεις των αγωνιστών. Και δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο αλλά αυτή τη φορά ένιωσα στο πετσί μου αυτή την απίστευτη κτηνωδία, που στόχο έχει να λοιδορήσει τη ζωή μου, κατασυκοφαντώντας τόσο εμένα και τη δράση μου, όσο και τους συντρόφους , τους φίλους και την οικογένεια μου, αλλά και το ευρύτερο ανατρεπτικό κίνημα στο οποίο ενεργά συμμετέχω. Σε αυτή την προσπάθεια το σπίτι μου βαφτίζεται γιάφκα και μια καλαμωτή, που παρεμπιπτόντως την βρήκα εκεί όταν το νοίκιασα, στάθηκε ικανή να μετατρέψει τον προσωπικό μου χώρο σε επικίνδυνο ορμητήριο. Το ότι δεν βρέθηκε τίποτα μέσα σε αυτό το σπίτι μάλλον δεν έχει καμία σημασία! Οι συνεχείς ψευδείς διαρροές και η χυδαία παραπληροφόρηση ήρθαν να προστεθούν στον όλο κανιβαλισμό, αποκαλύπτοντας για μια ακόμα φορά την εκδικητική μανία των μηχανισμών και των δημοσιογράφων απέναντι σε κάθε αντιστεκόμενο. Και τούτο είναι μονάχα μια εκδοχή της οργανωμένης βίας των μηχανισμών και των νόμιμων εγκλημάτων του κράτους και των αφεντικών πάνω στις ζωές μας.
Φυσικά ούτε η ποινικοποίηση των αγώνων, ούτε η εγκληματικοποίηση αυτών που αρνούνται το καθεστώς είναι κάτι καινούριο και ασυνήθιστο. Όσοι αγωνίζονται το γνωρίζουν πλέον καλά. Εξάλλου και για μια αφισοκόλληση να συλληφθεί κανείς διώκεται για ρύπανση και όχι για της ιδέες και τον ανατρεπτικό του λόγο, που είναι και η ουσία της δίωξής του. Απέναντι στο παραμύθι της νομιμότητας , και τα επίπλαστα όρια της αθωότητας ή της ενοχής, δηλώνω εχθρός του καθεστώτος και αμετανόητος πολέμιος του κράτους και του κεφαλαίου.

Άλλωστε, η δήλωσή μου στην ανακρίτρια ότι «δεν αποκηρύσσω καμία μορφή πάλης ενάντια σε κράτος και εξουσία» είναι και ο μοναδικός λόγος που βρίσκομαι προφυλακισμένος και όχι βέβαια το σαθρό τους κατηγορητήριο. Αν περίμεναν από εμένα δηλώσεις νομιμοφροσύνης και μετάνοιας δεν υπολόγισαν καλά.
Εγώ στην ζωή μου δεν έμαθα να σέρνομαι αριστερά και δεξιά σαν δηλωσίας, ρουφιάνος και καταδότης, δεν έμαθα να προδίνω φίλους και συντρόφους, να τους εγκαταλείπω, να τους καταγγέλλω και να τους αποκηρύσσω μπροστά στους διώκτες μου για την γλιτώσω. Εγώ στην ζωή μου έμαθα να κρατάω ψηλά το κεφάλι, να είμαι περήφανος άνθρωπος και να μην σέρνομαι ακόμα και αν αυτό έχει κόστος. Αν κάποιοι έμαθαν να ζουν έτσι, πραγματικά ντρέπομαι για λογαριασμό τους.
Σε αυτή τη χρονική συγκυρία όπου το χρεοκοπημένο ελληνικό κράτος με την ομπρέλα του ΔΝΤ επιχειρεί να τρομοκρατήσει και να καταστείλει κάθε ανατρεπτικό εγχείρημα φοβούμενο τα «δεκεμβριανά» που θα έρθουν, είναι καθήκον μας να παλέψουμε για την ολική ανατροπή του.
Θα συνεχίσω να αγωνίζομαι ενάντια στην αστυνόμευση και τον έλεγχο πάνω στις ζωές μας, για την καταστροφή των φυλακών. Για την κοινωνική επανάσταση και την ελευθερία.
Διότι σε αυτό τον κόσμο η ελευθερία δεν σου χαρίζεται, την διεκδικείς με μάχες και την κερδίζεις.
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΛΗΣΤΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΕΝΟΠΛΟ ΑΝΤΑΡΤΗ ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
10-05-2010

Τετάρτη 12 Μαΐου 2010

ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΑΚΡΙΣΗΣ: Από τα βασανιστήρια στο... ουισκάκι με πατατάκια.

10.04.2010, περίπου 10 το βράδυ. Περιπολικό της Αμεσης Δράσης με προσεγγίζει σε δρόμο της Ν. Φιλαδέλφειας. Δύο μπάτσοι προτάσσουν τα όπλα τους και μου περνούν χειροπέδες. Στο επόμενο λεπτό καταφτάνει αντιτρομοκρατικάριος με «Freewind» και εμφανώς ανακουφισμένος αναφωνεί «αυτός είναι». Μετά από μια τρελή πορεία, με τους μπάτσους αγχωμένους και τον «αντί» να τους ηρεμεί, φτάνουμε στη ΓΑΔΑ. Το ασανσέρ οδηγεί στον 12ο όροφο. Η πόρτα ανοίγει και τρεις κουκουλοφόροι αναλαμβάνουν δράση. Μετά τα πρώτα χτυπήματα καλωσορίσματος μου λένε να γδυθώ. Ακολουθούν πολλές ερωτήσεις και η αρνητική μου στάση τους εξαγριώνει. Αρχίζουν οι απειλές: «Πάρτε τον στον Υμηττό. Πηγαίνετε να φέρετε τα παιδιά του εδώ να τα σκοτώσουμε μπροστά του». Παράλληλα, ο ξυλοδαρμός συνεχιζόταν με γροθιές, γονατιές κ.ά., με προτεραιότητα κυρίως στο σώμα και όχι στο πρόσωπο. Βέβαια, η συνεχής αρνητική μου στάση «πυροδοτεί» και κάποιες γροθιές στο πρόσωπο (εμφανείς οι μελανιές στο πρόσωπό μου κατά την προσέλευση στον εισαγγελέα). Ξαφνικά διαπιστώνω ότι μαζευτήκανε πολλοί. Η λύσσα τους να μάθουν πράγματα από μένα πριν δημοσιευτεί η σύλληψή μου τους κάνει να ξεχνούν τις κουκούλες τους. Ηταν περίπου εφτά άτομα τώρα στο δωμάτιο. Τώρα, ξεκινούν οι πιο «επαγγελματικές» μέθοδοι ανάκρισης. Κεφαλοκλείδωμα μέχρι να χάσω τις αισθήσεις μου, έντονη πίεση στη μύτη μου και όλα αυτά όντας γυμνός. Μεσολαβούν βέβαια κάποιες παύσεις κοιτάζοντας τον τοίχο, για να σκεφτώ. Οι ερωτήσεις συνεχίζονταν μαζί με επαναλαμβανόμενες γονατιές στο μηρό. Τα πράγματα αγριεύουν. Η ώρα περνάει και οι «αντί» έχουν εξαγριωθεί. Πέφτω συνέχεια κάτω για να προφυλαχτώ από τα χτυπήματα και με σηκώνουν συνέχεια. Οι παύσεις σταματούν. Εφτά ή οχτώ άτομα, κουκουλοφόροι και μη, με ξυλοκοπούν όλοι. Ενα δυνατό χτύπημα στο πίσω μέρος του κεφαλιού, με αποτέλεσμα να χάσω σχεδόν τις αισθήσεις μου, βάζει τέλος στα βασανιστήρια.
Οταν ξαναβρίσκω λίγο τις αισθήσεις μου, συνειδητοποιώ ότι το σώμα μου είναι σε πολύ κακή κατάσταση. Τα άκρα μου έχουν μουδιάσει πλήρως και έχουν πρηστεί. Η ένταση της κατάστασης μου έχει προκαλέσει δύσπνοια και λόγω χαμηλού αιματοκρίτη (στίγμα μεσογειακής αναιμίας) νιώθω την πίεσή μου χαμηλή. Αντιλαμβάνομαι ότι η κατάσταση αυτή θα συνεχιστεί μέχρι το πρωί σε σίγουρα χειρότερες συνθήκες. Παθαίνω κάποιου είδους κρίση και καταρρέω. Οι κουκουλοφόροι δείχνουν να ανησυχούν, αλλά περιμένουν. Με βάζουν να κάτσω και μου ρίχνουν νερά στο πρόσωπο. Δεν έχουν πειστεί ακόμα, ενώ η συμπτωματολογία εντείνεται. Με ρωτούν αν παίρνω φάρμακα και τους εκστομίζω τη λέξη «αναιμία». Δεν δείχνουν να πείθονται, αλλά καλού - κακού φωνάζουν τον διευθυντή της αντιτρομοκρατικής. Τελικά, εμφανώς ανήσυχοι, φωνάζουν κάποιον γιατρό που με εξετάζει και με μεταφέρουν στο ιατρείο μη ρισκάροντας να πάθω κάτι μέσα στη ΓΑΔΑ. Εκεί, μετά από κάποια ώρα, συνέρχομαι και σε κακή κατάσταση με πηγαίνουν στο κελί μου. Η όλη διαδικασία πρέπει να κράτησε γύρω στις τρεις ώρες (λέω «πρέπει» γιατί είχα χάσει την αίσθηση του χρόνου λόγω της φυσικής και ψυχικής ενέργειας που κατανάλωσα), ενώ η περιγραφή των λεπτομερειών του βασανισμού είναι εκ των πραγμάτων ελλιπής. Ειλικρινά, δεν μπορώ να θυμηθώ ακόμα τα πρόσωπα των βασανιστών μου.
Από το επόμενο πρωί ξεκινάει μια πιο «φιλική» μέθοδος ανάκρισης. Η χρονική διάρκεια αυτής της «προσέγγισης» κράτησε μέχρι και το προηγούμενο βράδυ της προφυλάκισής μου στις φυλακές των Τρικάλων. Πρωταγωνιστικό ρόλο είχαν τρία υψηλόβαθμα στελέχη της αντιτρομοκρατικής. Σα να μην είχε συμβεί τίποτα το προηγούμενο βράδυ («έλα μωρέ δυο σφαλιάρες έφαγες») οι προσφορές ήταν πλούσιες. Τσιγάρα, νερό, αναψυκτικά, σάντουιτς, καφές και... ουισκάκι με πατατάκια, ήταν πάντα στην ευχέρειά μου για παραγγελία. Η «φιλική» αυτή προσέγγιση περιείχε τις ίδιες, αλλά και άλλες, ερωτήσεις που μου έκαναν κατά τη διάρκεια του βασανισμού μου. Το σκηνικό είχε απ' όλα. CD's με τηλεφωνικές συνομιλίες, φωτογραφίες, αντιτρομοκρατικάριους στο ρόλο του καφετζή με το δίσκο στο χέρι!!!
Ολα αυτά γιατί «εγώ ήμουν ο καλλιεργημένος, με γυναίκα και παιδιά», ενώ οι υπόλοιποι ήταν «διεστραμμένοι, τρελοί» και πολλά άλλα. Από την αρχή πόνταραν στο γεγονός ότι είμαι πατέρας ανήλικων παιδιών και θα συνεργασθώ. «Τα παιδιά σου δεν τα σκέφτεσαι, πώς θα μεγαλώσουν; Πες μας και θα φροντίσουμε εμείς να βγάλεις λίγα χρόνια στη φυλακή».

Ακόμα και λεφτά μου πρόσφεραν λίγο πριν «απολογηθώ» στην ανακρίτρια. «Πες μας και θα σου δώσω 50 χιλιάρικα να τα δώσεις στη γυναίκα σου. Δεν θα το μάθει κανείς». Οι επόμενες μέρες πέρασαν με την ίδια διαδικασία να συνεχίζεται κάθε 3-4 ώρες. Επιστράτευσαν βέβαια και ένα νεότερο στέλεχος, περίπου στην ηλικία μου, μήπως και σταθεί πιο τυχερός. Ετσι, πέρασαν οι μέρες μέχρι τις 17.04 που οδηγήθηκα, μαζί με τον Β. Σταθόπουλο, στις φυλακές των Τρικάλων. Το γεγονός ότι ΔΕΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΘΗΚΑ βέβαια ανταμείφθηκε με την προφυλάκισή μου σε τόσο μεγάλη χιλιομετρική απόσταση που μου στερεί ουσιαστικά τη δυνατότητα να βλέπω τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου. Εκτός αυτού βεβαίως. Βασικός τους στόχος είναι να δυσχεραίνουν την επικοινωνία μου με τους συντρόφους μου Π. Ρούπα και Ν. Μαζιώτη.

Για να ξεκαθαρίσω τα πράγματα... Επέλεξα να δημοσιεύσω τον βασανισμό μου απ' τους αχρείους της αντιτρομοκρατικής μετά από την «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ» για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Καταρχήν, εντάσσω το βασανισμό μου, αλλά και τη «φιλική προσέγγιση», στην ίδια ακριβώς διαδικασία: ΑΝΑΚΡΙΣΗ! Βασικός στόχος των βασανιστηρίων δεν ήταν η εκδίκηση, αλλά η απόσπαση πληροφοριών. Θέλω να γίνει κατανοητό ότι γράφω αυτές τις γραμμές τώρα, μετά την ανάληψη ευθύνης για τη συμμετοχή μου στον Επαναστατικό Αγώνα, για να δηλώσω ότι ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ. Η δημοσίευση των γεγονότων αυτών δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση καταγγελία βασανιστηρίων. Στόχος μου είναι να καταδείξω τις απαρχαιωμένες και αναποτελεσματικές μεθόδους ανάκρισης και να συνεισφέρω αυτή μου την εμπειρία ως στιγμή αγώνα σε κατάσταση αιχμαλωσίας. Δηλώνω ότι η ξεκάθαρη στάση μου ακολουθεί την υπερήφανη επαναστατική ιστορική διαδρομή όλων όσοι βρέθηκαν αιχμάλωτοι στο καθεστώς.

Νιώθω υπερήφανος για τη συμμετοχή μου στον Επαναστατικό Αγώνα, τη διαδρομή που έχει χαράξει και τις σημαντικές του παρεμβάσεις στον κοινωνικό - ταξικό πόλεμο. Ούτε τα βασανιστήρια ούτε ο ψυχολογικός πόλεμος ούτε και οι εξοντωτικές ποινές που μας επιφυλάσσουν, θα με γονατίσουν. Είμαι πιο δυνατός από ποτέ και αυτό το οφείλω στην ακλόνητη πίστη μου για τον αγώνα και την επανάσταση. Τώρα μπορώ να αντικρύσω τα παιδιά μου κατάματα και με υπερηφάνεια. Αλλωστε, η γέννησή τους την 6η Δεκέμβρη του 2008 καθιστά χρέος για μένα να συνεχίσω ν' αγωνίζομαι. Τέλος, σ' αυτό το κείμενο θέλω να τιμήσω τον σύντροφό μου Λάμπρο Φούντα που δολοφονήθηκε από το καθεστώς. Η μάχη που έδωσε αυτός ο όμορφος αγωνιστής θα μείνει πάντα χαραγμένη στις καρδιές όλων μας.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ - ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Κώστας Γουρνάς

ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΠΤΕΡΥΓΑ Ε1

04.05.2010

Επιστολή του Σαράντου Νικητόπουλου.

Τρίτη 18 Μαΐου 2010

από τις φυλακές Κορυδαλλού

Στις 10 Απριλίου 2010 πραγματοποιήθηκε η προσαγωγή (sic)-απαγωγή μου από την αντιτρομοκρατική υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ. Στη συνέχεια και μετά από ένα κακόγουστο και αχρείαστο σόου όπου συμμετείχαν πολυάριθμες διμοιρίες ΜΑΤ, ΕΚΑΜ, ασφαλίτες, περιπολικά της άμεσης δράσης, εισαγγελείς κ.τ.λ., με σπασμένες πόρτες (παρόλο που είχα παραδώσει τα κλειδιά μου) και με αστεία «ευρήματα» στην οικία μου, όπως αντιεξουσιαστικό έντυπο υλικό, λογοτεχνικά και πολιτικά βιβλία καθώς και πληθώρα κινηματογραφικών ταινιών, οδηγήθηκα στη ΓΑΔΑ όπου για αρκετές ώρες διάφοροι κουκουλοφόροι εναλλάσσονταν μπροστά μου χωρίς να απαντούν στην ερώτησή μου αν πρόκειται για προσαγωγή ή σύλληψη, χωρίς να επιτρέπουν την επικοινωνία μου με συνηγόρους, αλλά και χωρίς να με ρωτούν τίποτα απολύτως. Αργά το βράδυ της 11ης Απριλίου μου κοινοποιήθηκε η έκθεση σύλληψής μου για συμμετοχή στην οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας και μου φορτώθηκαν κατηγορίες που αφορούν ούτε λίγο ούτε πολύ ολόκληρο τον ποινικό κώδικα. Για την ιστορία, παρόλο που είχα συλληφθεί, δεν μου επετράπη εκ νέου η επικοινωνία με τους συνηγόρους μου.

Ταυτόχρονα, καθώς και για όλες τις επόμενες μέρες ξετυλιγόταν το γαϊτανάκι του ψεύδους σε μια επαίσχυντη επανάληψη του κλίματος τρομο-υστερίας που ζήσαμε και στο παρελθόν, από όλους αυτούς τους παπαγάλους δήθεν δημοσιογράφους που στην ουσία αποτελούν το γραφείο τύπου της αντι-τρομοκρατικής, αναπαράγοντας άκριτα διαρροές από αστυνομικές πηγές, δελτία τύπου της αστυνομίας και ό,τι χρειάζεται τέλος πάντων για να δημιουργηθεί επιβαρυντικό και εν τέλει καταδικαστικό κλίμα εις βάρος του οποιουδήποτε «φερόμενου ως»... Αυτή τη φορά έτυχε να είμαι εγώ. Βαφτίστηκα λοιπόν «άνθρωπος κλειδί», «ηγετικό μέλος», «συνδετικός κρίκος», «αυτός που ξέφυγε από τη συμπλοκή στη Δάφνη», «διανοούμενος», «σκληρός αντιεξουσιαστής» κ.τ.λ. και όλα αυτά χωρίς κανένα εις βάρος μου στοιχείο. Μόνο «γυναίκα μυστήριο» δεν με αποκάλεσαν και αυτό προφανώς λόγω φύλου. Αξιοι οι μισθοί λοιπόν όλων αυτών των επίδοξων συνεχιστών του Γκαίμπελς, αλλά συγγνώμη ξέχασα αυτός ήταν φασίστας -ενώ τώρα έχουμε «δημοκρατία με πυγμή» κατά δήλωση του εκλεκτού των Αμερικάνων υπουργού Προ-Πο. ΣΤΟ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΛΟΙΠΟΝ

Από την πρώτη στιγμή αρνούμαι τις κατηγορίες, συνεπώς και τη συμμετοχή μου στην οργάνωση Ε.Α. Αυτό που δεν αρνούμαι και ουσιαστικά είναι αυτό που με οδήγησε στη δεινή θέση που βρίσκομαι σήμερα (σε μια υπόγεια φυλακή, σε καθεστώς σχεδόν απομόνωσης και με οπτικό πεδίο το πολύ 20 μέτρων) είναι η μακροχρόνια ένταξή μου στον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο, η παρουσία μου σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων του, καθώς και η συνεχής και θέλω να πιστεύω συνεπής συμμετοχή μου στους κοινωνικούς αγώνες των οποίων ο πολιτικός χώρος στον οποίο ανήκω αποτελεί ιστορικά αναπόσπαστο κομμάτι. Αυτό που δεν αρνούμαι είναι η συντροφική πολιτικά και φιλικά σχέση που διατηρούσα με το νεκρό αγωνιστή Λάμπρο Φούντα καθώς και με κάποιους εκ των συγκατηγορούμενών μου.

Οπως είναι εύλογο μετά από τόσα χρόνια δραστηριοποίησης στον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο και τους κοινωνικούς αγώνες, γνωρίζω και θεωρώ συντρόφους εκατοντάδες αν όχι χιλιάδες ανθρώπους με κάποιους εκ των οποίων συνδέομαι και φιλικά. Δυστυχώς όμως βιώνω στο πετσί μου το νέο δόγμα των «φωστήρων» της καταστολής, την ποινικοποίηση των πολιτικών, φιλικών και κοινωνικών μας σχέσεων.
Ζούμε σε μια χώρα στην οποία η αγωνιστική παράδοση έχει βαθιές ρίζες και οι ρίζες αυτές είναι ποτισμένες με αίμα αγωνιστών, στα βουνά, στις πόλεις, στους «νέους Παρθενώνες» της Μακρονήσου και των άλλων ξερονησιών, στους τόπους εκτελέσεων, στις φυλακές. Στη χώρα αυτή βαθιές ρίζες έχει και η κρατική τρομοκρατία. Οι καιροί αλλάζουν, η φρασεολογία αλλάζει και η ουσία παραμένει ίδια, δύο κόσμοι σε σύγκρουση, ο κόσμος των καπιταλιστικών δολοφονικών συμφερόντων και ο κόσμος των κοινωνικών αντιστάσεων. Εγώ σε αυτή τη σύγκρουση έχω επιλέξει και υπερασπίζομαι τη μεριά του «οδοφράγματος» στην οποία στέκομαι, δεν έχω καμία πρόθεση να υπογράψω πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων ούτε καμία δήλωση μετανοίας και αποκήρυξης της πολιτικής μου ένταξης και δράσης και είμαι περήφανος γι' αυτό. Τώρα που οι συνέπειες της όξυνσης της επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου στην κοινωνία είναι πιο ξεκάθαρες από ποτέ στη χώρα μας με την παρουσία του ΔΝΤ, εγώ θυμάμαι ότι πριν 10 χρόνια στην Πράγα, μαζί με χιλιάδες αγωνιστές απ' όλο τον κόσμο, διακόψαμε μετά από σφοδρές συγκρούσεις τη συνεδρίαση αυτού του εγκληματικού μηχανισμού, την επόμενη χρονιά στη Γένοβα οι εγκληματίες του κεφαλαίου απάντησαν στη μοναδική γλώσσα που γνωρίζουν (αυτή της βίας) με τη δολοφονία του CARLO JULIANI. Τότε ήμασταν κατά δήλωση του εγκληματία πολέμου Μπλερ «περιοδεύων θίασος αναρχικών», άλλες φορές ήμαστε οι «προβοκάτορες» που «παρεισφρέουν» και «αμαυρώνουν», άλλες φορές πάλι «απολίτικοι χούλιγκαν», άλλες φορές κατ' άλλους «περιθωριακοί των Εξαρχείων» κ.τ.λ.
Η αλήθεια είναι άλλη βέβαια. Η αλήθεια είναι πως είμαστε ένας πολιτικός χώρος του οποίου ο λόγος και η δράση υπάρχει και αλληλεπιδρά στην κοινωνία όπως φάνηκε στο εξεγερτικό ξέσπασμα τον Δεκέμβρη του 2008, η αλήθεια είναι πως είμαστε ένας πολιτικός χώρος που αντιστέκεται στο διαρκές έγκλημα των εργατικών ατυχημάτων, των ανθρωποθυσιών δηλαδή στο βωμό του κέρδους των καπιταλιστών, αντιστέκεται στο διαρκές έγκλημα των φυλακών με τους σχεδόν 400 νεκρούς την τελευταία 10ετία, που στέκεται αλληλέγγυος στους μετανάστες που δολοφονούνται καθημερινά στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα της χώρας, που βασανίζονται και εξευτελίζονται στα Α.Τ. αλλά και στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης (π.χ. Παγανή και αλλού), στέκεται αλληλέγγυος στους πολιτικούς κρατούμενους, αντιστέκεται στην καταστροφή του περιβάλλοντος και συμμετέχει σε όλους τους κοινωνικούς αγώνες. Είμαστε ένας χώρος που δεν αναγνωρίζει στο κράτος το μονοπώλιο της βίας και προσπαθεί στο μέτρο των δυνάμεών του να μπει κοινωνικό ανάχωμα στις διαρκείς επιθέσεις κράτους και κεφαλαίου, προτάσσοντας την αλληλεγγύη, την αυτοοργάνωση, την ανιδιοτέλεια.
Βρισκόμαστε λοιπόν στο στόχαστρο της καταστολής που δεν διστάζει να δολοφονήσει 15χρονα παιδιά, να δαιμονοποιήσει ολόκληρες περιοχές (γεγονός που οι κάτοικοι των Εξαρχείων γνωρίζουν καλά), να ποινικοποιήσει πολιτικές, προσωπικές και κοινωνικές σχέσεις, ακόμα και να κατασκευάσει κατηγορητήρια για λόγους πρόσκαιρης πολιτικής σκοπιμότητας, όπως στην περίπτωση του Αναρχικού στεκιού Ρεσάλτο στο Κερατσίνι που βαφτίστηκε «τρομοκρατική» οργάνωση το Δεκέμβρη του 2009, όπως στην περίπτωση του φοιτητή με τα πράσινα παπούτσια, όπως στην περίπτωση της πλατείας Αριστοτέλους πάλι το Δεκέμβρη του 2009, όπου οι «Πραίτορες προστασίας του πολίτη» φορτώνουν μολότωφ σε περαστικούς, όπως το 2003 πάλι στη Θεσσαλονίκη, με το διαδηλωτή SIMON CHAPMAN που και σε αυτόν φορτώθηκαν μολότωφ, όπως στην περίπτωση της ζαρντινιέρας όπου ισχύει η λαϊκή ρήση «και δαρμένος και κερατάς», όπως στην περίπτωση του διαδηλωτή Μάριου Ζ. όπου σαμπουάν και μπουρνούζι βαφτίστηκαν όπλα, όπως, όπως, όπως... και πόσα άραγε δεν ξέρουμε;
Σε μια χώρα που αυτοί που την εξουσιάζουν κόπτονται για την κατάργηση του Πανεπιστημιακού ασύλου ενώ οι ίδιοι ταμπουρωμένοι πίσω από τη βουλευτική τους ασυλία συμπεριφέρονται σαν σύγχρονη μαφία, βγάζοντας λάδι ο ένας τον άλλον για όλα τα μεγάλα σκάνδαλα (SIEMENS, ΒΑΤΟΠΑΙΔΙ, ΟΜΟΛΟΓΑ, ΥΠΟΚΛΟΠΕΣ C4I), σε μια χώρα που το κράτος έχει κηρύξει τον πόλεμο στην κοινωνία, γεγονός που πιστοποιείται από τις μηχανοκίνητες συμμορίες της ΕΛΑΣ και τον αστυνομικό στρατό κατοχής στους δρόμους που αποκλειστικό σκοπό έχουν την αποτροπή και το τσάκισμα των κοινωνικών αγώνων. Σε μια χώρα που πλέον τελεί επίσημα υπό τη δικτατορία του ΔΝΤ, σε μια χώρα που οι λέξεις χάνουν το νόημά τους και οι 9 σφαίρες στο σώμα του περαστικού Nicola Toddy στο Βύρωνα ονομάζονται «αίσθημα ασφάλειας», σε μια χώρα που το να σκύψεις το κεφάλι και να δεχτείς την περιστολή δικαιωμάτων κατακτημένων με αγώνες και θυσίες και την πλήρη οικονομική αφαίμαξη των ασθενών κοινωνικών στρωμάτων προς όφελος των καπιταλιστών ονομάζεται «πατριωτικό καθήκον», σε μια χώρα που η αλαζονεία, το θράσος και η διγλωσσία των εξουσιαστών δεν τους επιτρέπει να παραδεχτούν ότι η πολιτική τους είναι αυτή που οδήγησε εδώ και όχι κάποιοι «νεφελώδεις» και «απρόσωποι» κερδοσκόποι.
Σε αυτή τη χώρα λοιπόν η αντίσταση στα σχέδια των καπιταλιστών είναι μονόδρομος και καθήκον. Αντίσταση μέσα από αυτοοργανωμένα, αδιαμεσολάβητα και αντιιεραρχικά εγχειρήματα, με γνώμονα την ελευθερία, την αξιοπρέπεια και την κοινωνική δικαιοσύνη. Οσο με αφορά, θα συνεχίσω να αγωνίζομαι. Θα συνεχίσω να αρνούμαι τις κατηγορίες που μου αποδίδονται -επ' ουδενί όμως την πολιτική μου ταυτότητα, ένταξη και δράση.
Το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης Ο Λάμπρος ζει μέσα στην καρδιά κάθε αγωνιστή
Ο «φερόμενος» ως και δεν ξέρω και 'γώ τι Σαράντος Νικητόπουλος ΣΤ' Πτέρυγα Κορυδαλλού
ΥΓ. 1 Το ιδιώνυμο της «κουκούλας» ισχύει ή όχι γι' αυτούς που με «απήγαγαν» και με περιέφεραν ως τρόπαιο μπροστά στις κάμερες από τη ΓΑΔΑ στην Ευελπίδων και τούμπαλιν;
ΥΓ. 2 Ενα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους με κάθε τρόπο εκφράζουν την αλληλεγγύη τους.

Τα κείμενα-επιστολές κρατουμένων για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα έχουν ήδη, βέβαια, δημοσιευθεί στο διαδίκτυο και σε διάφορες εφημερίδες. Στο σημερινό μας τεύχος παρουσιάζουμε κάποια απ' αυτά συγκεντρωμένα για τρεις κυρίως λόγους :

1. Πολλοί είναι εκείνοι που δεν έχουν υπολογιστή ή δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο. Και, βέβαια, αρκετοί είναι κι εκείνοι που έχουν σταματήσει ν' αγοράζουν εφημερίδες (για διάφορους λόγους κι όχι μόνο οικονομικούς).

2. Η συγκέντρωση των κειμένων βοηθάει στην καλύτερη κατανόηση της ιστορίας του Επαναστατικού Αγώνα - ακόμη και των κειμένων των συντρόφων που εμπλέκονται στην υπόθεση χωρίς να έχουν καμμιά ανάμιξη σ' αυτήν - αφού διαψεύδει τους ισχυρισμούς του υπουργού προστασίαστων νταβατζήδων ή υπουργού ΠΡΟ-ΠΟ και των μπάτσων, τους οποίους τα κρατικά και τα εμπορικά ΜΜΕ πρόβαλαν και προβάλλουν ως «αλήθεια».

3. Τέλος, η δημοσίευση των κειμένων των συντρόφων (μελών ή φερομένων ως μελών) μιας ένοπλης Αναρχικής οργάνωσης μάς δίνει την δυνατότητα να τονίσουμε - για μιαν ακόμη φορά - ότι, μπροστά στην λυσασμένη επίθεση που δέχονται τα κοινωνικά κινήματα όλου του κόσμου από την παγκοσμιοποιημένη εξουσία, οι ιδεολογικές διαφορές - όσο σημαντικές κι αν είναι - θα πρέπει να περιμένουν κάποιον ευθετότερο χρόνο για την επίλυσή τους.

Φυσικά, καμμιά πρόκληση εκ μέρους των θιασωτών του κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού εναντίον μας δεν θα μείνει - και δεν πρέπει να μείνει - αναπάντητη. Και, βέβαια, δεν θα βοηθήσουμε με κανέναν τρόπο την αλλαγή της μιας εξουσίας από την άλλη. Όσο όμως αντιμετωπίζουμε την ιδιωτικομονοπωλιακή επίθεση, δεν είμαστε εμείς αυτοί που θα προκαλέσουν την διάσπαση του μετώπου.

Στο μεταξύ, δεν μπορούμε να μην εκφράσουμε την χαρά μας για τις δυο ενέργειες (στις φυλακές Κορυδαλλού και στο δικαστικό μέγαρο Θεσσαλονίκης) έμπρακτης αλληλεγγύης στους κρατούμενους. Μάς θύμισαν κάποιες άλλες εποχές... Π.χ. το 1789 και την Βαστίλη !

Δεν προλάβαμε, ωστόσο, να χαρούμε και πολύ. Ο σύντροφος Σίμος Σεϊσίδης, αν και παλεύει, ακρωτηριασμένος πλέον, για την ζωή του (μετεγχειρητικές επιπλοκές) παραμένει κρατούμενος - κατά παράβαση κάθε έννοιας «δικαίου» - προς δόξαν των σοσιαλιστών υπουργών Χρυσοχοΐδη και Καστανίδη. Βλέπετε, ο Σίμος δεν δολοφόνησε κάποιον 16χρονο Αλέξη κι έτσι στερείται των δικαιωμάτων που απολαμβάνουν ο Κορκονέας κι ο Σαραλιώτης ! Όσο για τους άλλους κολασμένους, εκείνους της 17 ΝΟΕΜΒΡΗ, κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει πως υπήρξαν τα πρώτα θύματα της πασοκικής τάξης και ασφάλειας... Κουράγιο σύντροφοι ! Η 14η Ιουλίου 1789 πλησιάζει !!!

Επί τη ευκαιρία, ας ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας ότι στις 24 του Μάη έγινε, εκεί, στο υπερπόντιο Detroit, η κηδεία της 7χρονης Alyana Jones, χωρίς να εξελιχθεί, αν όχι σε εξέρση, τουλάχιστον σε διαδήλωση. Μην οργίζεστε πάντως. Ο λευκός μπάτσος-δολοφόνος έχει τεθεί σε διαθεσιμότητα !

Αρνείται κάθε κατηγορία σε βάρος του ο Άρης Σειρηνίδης. Αρνείται, αλλά εξακολουθεί να είναι προφυλακισμένος, παρά την έλλειψη οποιουδήποτε στοιχείου σε βάρος του. Αρκεί να σκεφτεί κανείς πως ο Άρης πιάστηκε 2-3 ώρες μετά τον πισώπλατο τραυματισμό και την σύλληψη του Σίμου Σεϊσίδη, σε απόσταση πολλών δεκάδων χιλιομέτρων απ' τον τόπο της υποτιθέμενης ληστείας ενώ η περίφημη «τσύτιση του DNA» του βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα, αφού στην σχετική έκθεση της εγκληματολογικής υπηρεσίας δεν περιγράφεται ούτε το βιολογικό δείγμα απ' όπου πάρθηκε αυτό το DNA, ούτε ο τόπος στον οποίο βρέθηκε, για να πεισθεί πως η σύλληψη του Αναρχικού συντρόφου μας οφείλεται αποκλειστικά και μόνο σε χρυσοχοϊδική διαστροφή.

ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΔΥΟ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Απάντηση για τη στοχοποίηση μου από την Αστυνομία και τα ΜΜΕ

Είμαι ο "διανοούμενος", "αρχηγός", "κάτοικος περιοχής της Μαγνησίας", με "συχνές εκδρομές στην Αθήνα και την Ικαρία", "με οργανωτικό ρόλο σε κινητοποιήσεις αντιεξουσιαστών" και η λίστα σας, άραγε, έχει τέλος;

Μήπως σας κάνω για το "προφίλ" που ξέρετε πολύ καλά να κατασκευάζετε, σε περιπτώσεις δημιουργίας "τρομοκρατικών οργανώσεων";

Μήπως σας λείπει κάτι από το παζλ και εγώ σας κάνω;

* Ναι, λοιπόν, είμαι 60 ετών (παρ' όλ' αυτά στο χώρο που ανήκω δεν υπάρχουν αρχηγοί, πόσο μάλλον μεσήλικες!).
* Ναι, είμαι ο κάτοικος της οικίας που κάνατε τις έρευνές σας, την Κυριακή 11 Απρίλη 2010, στην Κυψέλη (Σποράδων 21), χωρίς, βέβαια, κανένα αποτέλεσμα.
* Ναι, είμαι ο πατέρας της γυναίκας του Κώστα Γουρνά (δηλαδή είναι γαμπρός μου!)
* Ναι, είμαι ο παππούς των δύο 16μηνων παιδιών τους, και, τέλος
* Ναι, είμαι αντιεξουσιαστής.

Ομολογώ ότι συμμετείχα από τη δεκαετία του 70 στους κοινωνικοταξικούς αγώνες, που διεξάγονται από την πλευρά των καταπιεσμένων ενάντια στο κράτος και στο κεφάλαιο. Κι επειδή η δική μου λίστα είναι μεγάλη, θα αναφερθώ στο πρόσφατο παρελθόν. Συμμετείχα και συμμετέχω, ενεργά, στο "συντονιστικό αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και μετανάστες", σε κινήσεις αλληλεγγύης στους εξεγερμένους Ζαπατίστας του Μεξικού, σε κινήσεις αλληλεγγύης στους φυλακισμένους, στη "συνέλευση αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα", στη "Λαϊκή Συνέλευση κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου" και στην "κατάληψη του ΠΙΚΠΑ", των κατοίκων αυτών των περιοχών.

Και για να σας διευκολύνω στις έρευνές σας, σας ανακοινώνω ότι αυτές τις μέρες (δηλ. από τότε που ξεκινήσατε τις τρομερές συλλήψεις και έρευνές σας), βρίσκομαι στο πλευρό της κόρης μου, στην οικία της, που ερευνήσατε την Κυριακή 11 Απρίλη 2010.

Από ότι φαίνεται το χολιγουντιανό υπερθέαμα της εξάρθρωσης του "Επαναστατικού Αγώνα", ήταν το καλύτερο χαπάκι για να θολώσετε τα νερά. Για να περάσετε τα αντικοινωνικά-αντεργατικά μέτρα σας, όπως και την επιτήρηση της χώρας από το ΔΝΤ.

Είναι αναμφισβήτητο ότι η αλληλεγγύη στους ανθρώπους που διώκονται για τη συμμετοχή τους στον "Επαναστατικό Αγώνα" είναι και θα είναι δεδομένη και μαζική. Είμαι ένα κομμάτι των αλληλέγγυων και θα είμαι μέχρι την απελευθέρωσή τους.

Η ποινικοποίηση των οικογενειακών και φιλικών σχέσεων, όσων αντιστέκονται, είναι γνωστή τακτική σας, και εγώ στέκομαι συνειδητά απέναντί της.

Αθήνα, Τρίτη 13 Απρίλη 2010 Μανώλης Μπεραχάς

Υ.Γ. Όσον αφορά το χώρο στην Κυψέλη, δεν διαμένει, όπως κατασκευασμένα έχει γραφτεί στην επίσημη έκθεση έρευνας, ο γαμπρός μου Κώστας Γουρνάς, αλλά είναι ο επαγγελματικός χώρος του αδελφού μου και δικός μου.

Κείμενο Λ.Σοφιανού- Σχετικά με τα τρομοσενάρια αστυνομίας και ΜΜΕ,τη στοχοποίηση αγωνιστών

Σχετικά με τα τρομοσενάρια της αστυνομίας και ΜΜΕ, τη στοχοποίηση αγωνιστών και την επιχείρηση ποινικοποίησης του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού αγώνα

Την τελευταία περίοδο παρακολουθούμε την κλιμάκωση της επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου στην κοινωνία, με σειρά αντεργατικών, κατασταλτικών και ευρύτερα αντικοινωνικών μέτρων. Μιας γενικευμένης επίθεσης που στόχο έχει την τρομοκράτηση, την πειθάρχηση και τη σιωπή της κοινωνίας απέναντι στους σχεδιασμούς των κυρίαρχων και την επιβολή ακόμη σκληρότερων όρων εκμετάλλευσης και ελέγχου.

Στο πλαίσιο αυτής της επίθεσης εντατικοποιείται και η επίθεση στους χώρους των αγωνιζόμενων ανθρώπων, και ειδικότερα στο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα, το πλέον ευαίσθητο, ριζοσπαστικό, δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο στοχοποιείται από το κράτος και τους μηχανισμούς του, σε μια προσπάθεια εξουδετέρωσής του μέσα από την ποινικοποίηση και την απομόνωσή του από την κοινωνία.

Μέρος αυτής της επίθεσης στον αντιεξουσιαστικό κοινωνικό αγώνα είναι η κεντρική πολιτική κατασταλτική μεθόδευση που παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες, υπό τον γενικό τίτλο «εξάρθρωση του Επαναστατικού Αγώνα», η οποία έχει θέσει στο στόχαστρό της έξι συντρόφους που βρίσκονται στα χέρια της αστυνομίας και διαρκώς διευρύνεται προσπαθώντας να θέσει σε ομηρία και άλλους αγωνιστές. Μια κατασταλτική μεθόδευση η οποία εξελίσσεται με διάφορες κατασκευές σεναρίων, «στοιχείων» και «ενόχων» από την πλευρά της αστυνομίας. Κατασκευές που αναπαράγονται από τα ΜΜΕ που παίζουν ρόλο φερέφωνων της Αντιτρομοκρατικής.

Για να ξεπεραστούν τα προφανή αδιέξοδα αυτής της κατασταλτικής μεθόδευσης, επιχειρείται η διεύρυνσή της μέσα από τη στοχοποίηση και άλλων προσώπων, μεταξύ των οποίων - όπως «πληροφορήθηκα» από τα ΜΜΕ που διαρρέουν τα σενάρια της Ασφάλειας - εμφανίζεται και το δικό μου.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη «διαρροή» του ονόματός μου σε σχέση με αποτύπωμα που αναφέρεται ότι βρέθηκε σε βιβλίο στο σπίτι του δολοφονημένου συντρόφου Λάμπρου Φούντα, έχω να δηλώσω τα εξής:

Πρώτον, δεν συνηθίζω στην καθημερινότητά μου να κυκλοφορώ με γάντια! Και, δεύτερον, η μνήμη του δολοφονημένου αγωνιστή με γεμίζει με αισθήματα τιμής και συγκίνησης για αυτόν, και οργής για τους φονιάδες του.

Τέλος, εκφράζω την αλληλεγγύη μου στους συλληφθέντες και σε όλους τους διωκόμενους αγωνιστές.

Αν χρειαστεί, θα επανέλθω.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

Λήδα Σοφιανού 14/4/10

7/5/2010 : Οι εργαζόμενοι στην εταιρία συγκοινωνιών PKS της Πολωνίας κατέλαβαν τα αμαξοστάσια κι ακινητοποίησαν τα λεωφορεία στις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας. Η εργατική τάξη της Πολωνίας, που πριν 3 δεκαετίες ανέτρεψε το καθεστώς του «υπαρκτού σοσιαλισμού», αυτή τη φορά κινητοποιείται για να αποτρέψει την ιδιωτικοποίηση της PKS. Ήδη συμπληρώνεται ένας μήνας απεργιακών κ.λπ. αγώνων η κυβέρνηση, όμως, δεν υποχωρεί. Το κακό, βλέπετε, είναι πως ο καπιταλισμός είναι ΥΠΑΡΚΤΟΤΕΡΟΣ του σοσιαλισμού, όπως άλλωστε ανακαλύπτουν κι οι Έλληνες που πίστεψαν στα πράσινα σοσιαλιστικά παραμύθια.
29/5/2010 : Ο Anastasio Hernandez Rojas, 42 ετών, πατέρας 5 παιδιών, συλλαμβάνεται στο San Diego (Καλιφόρνια, ΗΠΑ). Μολονότι τα παιδιά του έχουν γίνει πολίτες των ΗΠΑ, ο Anstasio, που βρίσκεται εκεί περισσότερο από 20 χρόνια (!), «δεν έχει χαρτιά». Έτσι αποφασίζεται ο επαναπατρισμός του στο Μεξικό. Λίγο πριν τα σύνορα, ο Anastasio δολοφονίται - σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες - από 20 περίπου αστυνομικούς των ΗΠΑ που τον χτυπούν με κλόμπ και του διοχετεύουν ηλεκτρικό ρεύμα με taser. Ο άτυχος μετανάστης μεταφέρεται σε νοσοκομείο όπου πεθαίνει στις 31/5.
30/5/2010 : Αντιπροωπείσ του Μεξικανικού Συνδικάτου των Εργαζομένων στην παραγωγή Ηλεκτρικού ρεύματος (SME - Sindicato Mexicano de Electricistas), το οποίο ελέγχεται από Αναρχοσυνδικαλιστές και αγωνίζεται, εδώ και έναν χρόνο, ενάντια στις απολύσεις και στις μειώσεις μισθών, «αμαύρωε» εκδήλωση της κυβέρνησης, στην Cuernavaca, για τα 100 χρόνια της Μεξικανικής Επανάστασης, γιουχάροντας τους παρισταμένους υπουργούς, βουλευτές και λοιπούς επισήμους. Η αστυνομία κινήθηκε εναντίον των «ταραξιών», η σύλληψή τους όμως αποτράπηκε χάρη στην δυναμική παρέμβαση των παρισταμένων Αναρχικών και Αυτόνομων συντρόφων. Στις 31/5/2010 συμπληρώθηκαν χωρίς να έχει δοθεί απάντηση 65 μέρες απ' την προσφυγή του Συνδικάτου στο ανώτατο δικαστήριο κατά της δικαστικής εντολής, με την οποία τα κεντρικά γραφεία του SME έχουν καταληφθεί από μπάτσους και τραμπούκους του κυβερνώντος κόμματος του Calderon. Παρ' όλ' αυτά, στις 5/6/2010 ξεκίνησε κανονικά η γενική συνέλευση του Συνδικάτου.
31/5/2010 - 14/6/2010 : «Κατασκήνωση» εκπαιδευτικών της Oaxaca, έξω απ' το προεδρικό μέγαρο στην Πόλη του Μεξικού (ομοσπονδιακή πρωτεύουσα), προκειμένου να πιέσουν για την έναρξη διαπραγματεύσεων με την ομοσπονδιακή πρωτεύουσα.
4/6/2010 : **ΕΦΥΓΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΚΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΕΡΟΥΧΗΣ. ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ... ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΜΑΣ. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΛΙΘΟΓΡΑΦΟΣ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΧΟΥΝΤΑ, ΠΕΡΑΣΕ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΚΙΟΛΑΣ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΊΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ. ΙΔΡΥΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ (Δ.Ε.Α.)., ΑΝΕΠΤΥΞΕ ΠΟΛΥΣΧΙΔΗ ΔΡΑΣΗ (ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ, ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΠΑΝΩ, ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΒΟΜΒΩΝ...). ΠΙΑΣΤΗΚΕ, ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΚΕ, ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗΚΕ, ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΔΙΑΦΥΓΕΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. ΓΥΡΙΣΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΠΝΟΗ ΣΥΝΕΧΙΣΕ Ν' ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ, ΠΙΣΤΟΣ ΣΤΙΣ (ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΕΣ) ΙΔΕΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ. ΟΙ ΣΥΝΑΓΩΙΣΤΕΣ, ΟΙ ΦΙΛΟΙ, ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΝ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΗΣΑΝ ΧΘΕΣ (7/6/2010) ΣΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΑ.**

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

ΘΕΡΜΟΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΦΕΤΕΙΝΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ, ΚΑΘΩΣ Η ΛΑΟΠΡΟΒΛΗΤΗ - ΚΑΙ ΗΔΗ ΛΑΟΚΑΤΑΡΑΤΗ - ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ, ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟ, ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΥΠΟΣΧΕΘΕΙ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΗΣ (ΗΠΑ, ΕΕ, ΔΝΤ...). ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, ΔΕ, ΜΟΝΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ. ΕΙΝΑΙ - ΚΙ ΑΥΤΟ ΜΑΣ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ - ΜΕΤΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ. ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ. ΜΕ ΑΥΤΑ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ (ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ Η ΕΞΟΥΣΙΑ) ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΙ :

ΝΑ ΑΠΟΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΙ Ο,ΤΙ ΕΧΕΙ ΑΠΟΜΕΙΝΕΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΙΣΤΟ. (Π.χ. απαγόρευση λειτουργίας κέντρων διασκέδασης μετά τις 11 το΄βράδυ, κλείσιμο καφετεριών και κλασσικών καφενείων με πρόσχημα την απαγόρευση του καπνίσματος, κατάργηση των υπαιθρίων χώρων αναψυχής με μοχλό την υπέρογκη αύξηση των δημοτικών τελών για τις επιχειρήσεις που διατηρούν τραπεζάκια σε πλατείες και πεζοδρόμια, αποκλεισμό ολόκληρων περιοχών με εργαλεία την πεζοδρόμηση ή την τήρηση της ησυχίας...).

ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙ ΚΑΘΕ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΩΝ ΔΕΣΜΩΝ. (Π.χ. υπερφορολόγηση γονικών παροχών και δωρεών για λόγους ηθικής υποχρέωσης, ποινικοποίηση της περίθαλψης διωκομένου ακόμη κι απ' τους γονείς ή τ' αδέλφια του, ποινικοποίηση της άρνησης συγγενών να καταθέσουν σε βάρος συγγενών τους...).

ΝΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙ ΠΛΗΡΩΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΚΑΤΑΡΓΩΝΤΑΣ ΚΑΘΕ ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ. (Π.χ. Κατάργηση του «ρουσφετιού» - έστω κι αν αυτός είναι μόνος αποδεκτός λόγος για να πάει κανείς να ψηφίσει, εκλογή των βουλευτών με λίστα κι όχι με σταυροδοσία...).

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ ΚΑΘΕ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΝΑΜΙΞΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ. (Π.χ. δημιουργία τεραστίων πολισμάτων μέσω του Καλλικράτη, ποινικοποίηση ακόμη και της δενδροφύτευσης χωρίς την άδεια των υπερδημάρχων, των υπερνομαρχών, του υπουργείου...).

ΝΑ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΕΙ ΠΟΙΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ. (Π.χ. μη εγκεκριμένο χρώμα δέρματος...).

ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΕΙ ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ - ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ...

ΑΣ ΕΙΜΑΣΤΕ, ΛΟΙΠΟΝ, ΕΤΟΙΜΟΙ Ν' ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ.
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΞΟΔΟΣ ΑΠ' ΤΗΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ :
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ !

ΟΛΑ Τ' ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΣΚΕΤΑ ΚΑΙ ΚΑΚΟΒΟΥΛΑ ΨΕΜΜΑΤΑ...

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΤΟΛΙΣΚΟ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΣΕ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΕΝΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ.

ΦΥΣΙΚΟΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑ Ο ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΝΕΤΑΝΥΑΧΟΥ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ, ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ ΠΟΥ ΕΞΕΤΕΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ.

ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΠΑΡΑΚ ΟΜΠΑΜΑ, Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ΟΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΕΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΟΗΕ, ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ-ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΜΑΧΗΣΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΗΠΑ...

ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΚΤΑΙΝΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ.

ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ, ΤΕΛΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΘΕ ΛΟΓΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ (ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ κ.λπ.), ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΜΕ ΚΑΘΕ ΔΥΝΑΤΟ ΤΡΟΠΟ. Είναι άραγε τυχαίο το γεγονός πως το βράδυ του φονικού δυο απ' τα λαϊκής κατανάλωσης τηλεοπτικά κανάλια της Ελλάδας (STAR και ALTER) μετέδιδαν πολεμο-κατασκοπικές ταινίες (b-movies) με θέμα τον «αγώνα του Ισραήλ κατά των Αράβων τρομοκρατών», οι ήρωες των οποίων (πράκτορες της Mosad, συνεργαζόμενοι με πράκτορες της CIA κ.λπ.) καταφέρνουν να ματαιώσουν τα σχέδια των Αράβων (και γενικότερα των Μουσουλμάνων) να καταστρέψουν τις ΗΠΑ, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους συμμάχους τους ;

Αναρρωτήθηκε άραγε το ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο από πού προμηθεύονται τα εν λόγω κανάλια (και τα όμοιά τους) αυτές τις ταινίες ; Τί δικαιώματα πληρώνουν στους παραγωγούς τους : Ή μάλλον πόσο πληρώνονται για να προβάλουν αυτές τις αηδίες ; Αν όχι, τότε πώς προστετεύει το ΡΤΣ την κοινή γνώμη της χώρας απ' αυτή την πνευματική δηλητηρίαση ;

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΘΡΗΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ, ΔΕΝ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΕΜΑ, ΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΝΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΑΠ' ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΙΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ, ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΙΣΡΑΗΛΙΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ;...